

THE SOUND IS MOVING IN

THE SOUND IS MOVING IN

Varpu Rapeli
Opinnäytetyö
101 sivua

THE SOUND IS MOVING IN
VARPU RAPELI
OPINNÄYTETYÖ

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULUN MUOTOILU- JA
TAIDEINSTITUUTTI
MUOTI- JA VAATETUSSUUNNITTELUUN OSASTO
KEVÄT 2013

TIIVISTELMÄ Opinnäytetyöni
The Sound Is Moving In on kokeellinen neu-
lemallinen naiselle syys- / talviesonkiin 2013-
2014. Opinnäytetyöni tavoitteena on tutkia,
miten visualisoida musiikin herättämät tunteet
ja mielikuvat vaatetuksen avulla. Inspiraation
lähteenä on amerikkalaisen artistin Tamaryn-
nin musiikki, ja siihen liittyvä kuvamateriaali ja
tekstit. Olen myös tutkinut, miten ihmiset pyr-
kivät tuomaan esiin musiikkimakuaan ja iden-
tifoitumistaan tiettyyn alakulttuuriin pukeutu-
misensa avulla.

Tärkeimpänä tutkimuskirjallisuutena on ollut
David Muggeltonin Inside Subculture, Postmo-
dern Meaning of Style (2000). Tämän lisäksi
päätelmäni perustuvat Tamarynilta saamaani
haastatteluun sekä omaan pohdintaani tyylin
merkityksestä persoonan esille tuomisessa.

Tuotteissani olen pyrkinyt herkkään eteeri-
seen, mutta samalla hieman nyrjähtäneeseen
ilmaisuun, joka toistaa valitsemani musiikin
tunnelmaa. Kuvallisena inspiraatiomateriaalina
olen käyttänyt nuoren amerikkalaisen valoku-
vataiteilija Michael Chasen teoksia, joiden pin-
tastruktuurit ovat innoittaneet neuleideni pin-
ta- rakenteita. Materiaaleinani ovat mohairlanka
sekä silkki-villasekoitelanka.

Avainsanat: kevyt, harsomainen, kerrokselli-
nen, vääristynyt., identiteetti

THE SOUND IS MOVING IN
VARPU RAPELI
GRADUATE WORK

LAHTI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
INSTITUTE OF DESIGN AND ARTS
FASHION DEPARTMENT
SPRING 2013

ABSTRACT My graduation work
The Sound Is Moving In is an experimental
knitwear collection for women for autumn/
winter season 2013-1014. The aim of my
graduate project is to explore how to visualize
emotions and feelings evoked by music by
means of clothing. As a source of inspiration I
have had the music of an american artist Ta-
maryn as well as related written material and
artwork. I have also studied how people show
their taste of music and identity as a part of a
subcultural group trough the way they dress
up.

As predominant research material I have used
Inside Subculture, Postmodern Meaning of
Style (2000) by David Muggelton. My conclu-
sions are based on literal material and a short
interview carried out with Tamaryn, as well as
my own thoughts of the meaning of style and
appearance management on expressing one's
personality.

In the products I have tried to achieve subtle,
ethereal yet slightly twisted expression, which
echoes the feel of music. As visual inspiration
I have used works of a young american photo-
graphy artist Michael Chase, trying to imitate
the beautiful surfaces of his pictures
in my knitted pieces. My main materials are
mohair yarn and silk – wool blend yarn.

Keywords: ethereal, sheer, layered, distorted,
Identity

SISÄLLYSLUETTELO:

1. Johdanto s. 9

2. *The Sound Is Moving In*

2.1. *Shoegazing*

2.2. *Tamaryn*

2.3. *Alakultuureista ja tyylin merkityksestä*

2.4. *Minimalismin vaikutus*

2.5. *Stailaus, musiikki ja muotikuvaukset*

2.6. *Kohderyhmä*

3. *Suunnitteluprosessi s. 11-25*

3.1. *Värikartta*

3.2. *Muotokieli*

3.3. *Luonnostelun vaiheita*

4. *Neulekokeilut s. 27-39*

4.1. *Materiaalivalinnat*

4.2. *Kirjoneulekokeilut*

4.2. *Neulostyytit*

5. *Toteutetut tuotteet s. 51-67*

5.1. *Ensimmäinen asukokonaisuus*

5.2. *Toinen asukokonaisuus*

5.3. *Kolmas asukokonaisuus*

5.4. *Neljäs asukokonaisuus*

5.5. *Muut toteutetut asukokonaisuudet*

6. *Mallisto s. 69-95*

6.1. *Runkosuunnitelma*

6.2. *Mallistokokonaisuus*

6.3. *Materiaalikatka*

7. *Arviointi s. 97*

8. *Lähteet s. 99*

1. JOHDANTO

Opinnäytetyöni tavoitteena on luoda visuaalisesti yllättävä ja haasteellinen ideamallisto naiselle syys-/talviesonkiin 2013/2014. Materiaalina on lähes yksinomaan neulos, sekä koneella että käsin neulottuna. Päämateriaaliani on mohairlanka, sekä silkki-villasekoitelanka, jonka lisäksi mallistossani on muutamia denim-tuotteita, sekä polyesteritrikoosta valmistettuja tuotteita. Neuloksen valikoituminen mallistoni materiaaliksi perustuu vuosien saatossa kertyneeseen tekniseen osaamiseen, joka mahdollistaa monimutkaisten ja kiehtovien tuotteiden luomisen. Jaksan työskennellä neuleen parissa tuntikausia ja kokeilla loputtomasti uusia tekniikoita. Tavoitteenani on jatkaa opintojani maisteritasolla erikoistuen neulesuunnitteluun ja tulevaisuudessa hakeutua työskentelemään ensisijaisesti neulesuunnittelijana.

Mallistoni perustuu tutkimukseeni siitä, miten visualisoida musiikin luomat mielikuvat ja tunteet vaatetuksen avulla. Opinnäytetyöni edetessä olen rajannut havainnointini amerikkalaisen artistin Tamarynin tuotantoon ja erityisesti hänen viimeisimpään julkaisuun Tender New Signs. Olen ympäröinyt itseni musiikilla ja inspiroivalla kuvamateriaalilla. Lisäksi olen ollut henkilökohtaisesti yhteydessä valitsemaani artistiin ja lukenut lukuisia haastatteluja, jonka ansiosta luomistyöni on ollut hyvin intuitiivista. Olen pysähtynyt silloin tällöin tarkastelemaan lähdemateriaalini ja mallistoni suhdetta, jotta harhaudu liian kauaksi alkuperäisestä lähtökohdastani. Tunsin kuitenkin saavuttavani parhaan lopputuloksen luottamalla ensisijaisesti jo syntyneiden mielikuvieni ja kuuntelemani musiikin voimaan. Malliston suunnittelun valmistuttua pystyinkin toteamaan saavuttaneeni halutun visuaalisen lopputuloksen: uskon haluamani tunnelman ja musiikin herättämien mielikuvien välittyvän mallistoni kautta.

Olen rajannut visuaalisen inspiraatiomateriaalini tiukasti, jotta mallistostani tulisi yhtenäinen. Käyttämäni kuvamateriaalin olen jakanut kolmeen eri ryhmään: musiikkivideoihin ja niistä otettuihin kuvakaappauksiin, jotka määrittelevät mallistoni tunnelman, valokuvataiteilija Michael Chasen sekä Shaun Durkanin teoksiin, joiden pohjalta olen kehittänyt neulosten pinnastruktuureita ja värimaailmaa, sekä tumblr - kuvapalvelusta keräämiini yksittäisiin kuviin, jotka inspiroivat mallistoni muotokieltä. Teoreettiseen taustatutkimukseeni olen valinnut teoksia, jotka keskittyvät vaatetuksen ja identiteetin suhteeseen. Erityisenä tarkastelun kohteenani on ollut se, miten alakulttuurien jäsenet ilmaisevat itseään pukeutumisen avulla.

Tutkimukselleni tärkeimmät teokset ovat David Muggeltonin Inside Subculture, The Postmodern Meaning of Style (2000) sekä Susan Kaiserin The Social Psychology of Clothing, Symbolic Appearances in Context (1990).

2. THE SOUND IS MOVING IN

*Olen nimennyt lopputyömallistoni työnimellä *The Sound Is Moving In*.
Ilmaisu on poimittu amerikkalaisartistin Tamarynin kappaleesta *Violet's
in a Pool*. Seuraavissa kappaleissa avaan lopputyömallistoni taustoitusta.*

TAKANA JA SIVUILLA: KUVAKOLLAASI JOULUKUULTA 2012

KUVAKAAPPAUKSIA SHOEGAZE-MUSIIKKIVIDEOISTA **OIKEALLA:** TAMARYN; LOVE FADE **OIKEALLA KESKELLÄ:** SLOWDIVE; SHINE **OIKEALLA YLHÄÄLLÄ:** MOON DUO; KILLING TIMES **TAKANA:** TAMARYN; HEAVENLY BODIES

2.1 SHOEGAZING Vaikka visuaalinen inspiraatiomateriaali on tärkeässä osassa mallistoa luodessa, perustuu opinnäytetyöni ensisijaisesti musiikkiin ja musiikin herättämiin visuaalisiin mielikuviin, toisin sanoen äänimateriaaliin. Musiikki, josta mallistoni on inspiroitunut, voidaan luokitella kuuluvaksi genreen, joka tunnetaan yleisesti nimellä Shoegaze.

Shoegaze (tai Shoegazing), vapaasti suomennettuna ”kenkiin tuijottelu”, kuvaa musiikkityyliä, joka syntyi alun perin 1980- ja 1990-lukujen vaihteessa Isossa Britanniassa. Nimen loi musiikkilehdistö perustuen yhtyeiden jäsenten lakoniseen ja liikkumattomaan tapaan esiintyä livetilanteissa, ikään kuin tuijotellen kenkiinsä yleisön sijasta. Genren tärkeimpiä yhtyeitä ovat My Bloody Valentine, Jesus and Mary Chain, Slowdive ja Cocteau Twins. Musiikkityyli vaipui unohduksiin yhdeksänkymmentäluvun puolivälissä, mutta sen vaikutuksen voi kuulla monissa seuranneissa yhtyeissä. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Shoegaze on kokenut uuden tulemisen. Yhtyeitä, joita voidaan lukea genreen kuuluvaksi on mm. A Place to Bury Strangers, No Joy, The Radio Dept., Tamaryn, Blonde Redhead etc. (Wikipedia)

Musiikkityylin yhdistävänä tekijänä ovat suuressa roolissa olevat kitaraefektit sekä huonosti erottuvat, melodiset vokaaliosuudet, jotka sulautuivat luovaan, metelinomaiseen kitarsoundiin.

Äänimaailmaa voisi kuvailla sanoilla kovaääninen, harsomainen, melankolinen ja melodinen. (Wikipedia, Captured Tracks, haettu 16.10.2012)

Edellä oleva määritelmä - harsomainen, melankolinen ja melodinen - kuvaa hyvin myös

tunnelmaa, jonka haluan mallistollani välittää. Pyrin tavoittamaan asuihini jotain musiikkityylille oleellista, jolloin vaatteisiini pukeutuessaan ihminen kokee jotain samaa, kuin kuunnellessaan mallistoa inspiroitua musiikkia. Olen valinnut musiikin ja vaatetuksen suhteen lopputyöni aiheeksi, sillä musiikin kuuntelu ja elävän musiikin keikoilla käynti on suuri ja merkityksellinen osa elämäni. Shoegaze-tyylisuunnan valitseminen liittyy siihen, että se on musiikkityyli, jota itse kuuntelen ja johon itse samaistun. Ympäroin itseni valitsemallani äänimaailmalla kaikkialla: kotona, matkustaessa, opiskellessa, kävellessä, joukko- liikennevälineissä, jopa suihkussa, live-esityksistä puhumattakaan. Ystäväpiirini koostuu ihmisistä, joille musiikki on yhtä lailla tärkeä osa elämää ja joista

osalle musiikki on myös ammatti. En kuitenkaan halua mallistollani luoda musiikista inspiroituneita asuja musiikin kuuntelijoille, vaan asuja, joilla on elämä omana itsenään, myös alkuperäisestä kontekstistaan irrotettuna. Toivon kuitenkin, että kuunnellessaan mallistoani innoittanutta musiikkia ihmiset kokevat asujeni ja äänimaailman keskinäisen suhteen.

Neule liittyy musiikin herättämien tunteiden ja mielikuvien ilmaisuun tekniikkaan solmi- mani henkilökohtaisen suhteen kautta. Koen aika ajoin samaistuvani enemmän taiteilijoihin tai muusikoihin kuin taideteollisiin suunnittelijoihin, niin vahva itseilmaisun väline neule minulle on. Myös musiikissa visuaalisuus on minulle tärkeää: kiinnitän paljon huomiota musiikkivideoihin, levynkansiin, artistien ja yhtyeiden promotionaaliseen kuvamateriaaliin. Lopputyömallistossani haluan yhdistää nämä kaksi intohimoani.

2.2 TAMARYN Olen aikaisempia mallistojani työstäessäni huomannut valitsevani tiedostaen tai tiedostamatta itselleni muusan, henkilön, joka mielessäni suunnitelen asuni. Muusalla tarkoitan ihmistä, joka voi olla joko todellinen tuntemani tai tuntematon henkilö, tai esimerkiksi henkilöahmo elokuvassa tai kirjassa. Vaikka muusan roolina on toimia ikään kuin asiakkaana, jolle mallisto suunnitellaan, ei tarkoitus kuitenkaan ole vastata kenenkään toiveisiin vaan luoda oma mielikuva inspiroivan henkilön tyylistä ja toiveista. Oikean muusan löytäminen on sattumanvaraista, ja tapahtuu itsestään.

Lopputyömallistoni muusa ei ollut selvä alusta asti, sillä tutkimustyöni ja suunnitteluni liikkui aluksi pelkän musiikin tasolla. Tässä vaiheessa itse artistit eivät vielä olleet ajatuksissani. Olin kuitenkin tammi - helmikuussa 2011 luonut malliston, joka perustui uusiseelantilaissyntyisen, nyt amerikkalaistuneen Tamaryn - nimisen naisartistin silloiseen tuotantoon. Kun kohtalon oikkuna oli Tamarynin uuden albumin julkaisu ajoitettu kuluvalle syksylle 2012 ja artisti nousi kuin itsestään muusakseni. Saadakseni syvyyttä mallistolleni päätin ottaa yhteyttä artistiin, jonka lisäksi tutustuin hänestä tehtyihin haastatteluihin ja levystä kirjoitettuihin arvioihin.

Lukiessani Tamarynistä ja hänen musiikistaan kirjoitettuja artikkeleita esiin nousi vahvasti musiikin ja visuaalisuuden suhde artistin tuotannossa. Musiikkia kuvataan kerrokselliseksi ja teksturoiduksi ja sen kuvataan muodostavan pintoja ja muotoja (Drownedinsound, Tiny mixtape). Kuvaus ohjaa muotokieltä, jota tavoittelen mallistooni. Toivon mallistoni myös herättävän yhtä vahvoja tunteita kun Tamarynin musiikki Tinymixtapes - sivuston kirjoittajalle Rowan Savagelle. Hän kuvaa musiikkia runollisesti: ”Kun näkyvä valo on sumentunut häivyksiin imee se ympärillä olevan aineksen – fotonit - itseensä ja siten, taiteen maaperällä,

sulautuu mustaan.” Tamaryn itse on kertonut monissa haastatteluissa äänen ja kuvan suhteen sekä musiikkivideoiden suuresta roolista (Buzzinemusic, Dazed Digital). Minulle antamassaan haastattelussa Tamaryn vahvistaa myös oman visuaalisen ulkomuotonsa olevan tärkeä osa musiikkiaan: ”Olen hyvin visuaalinen [ihminen] ja tyyli on hyvin tärkeä koko yhtyeessä olemisen kuvalle, mutten kuitenkaan ajattele muotia pukeutumisessani. Mielestäni ihmisellä voi olla mieletön tyyli vähällä rahalla. Ajattelen myös, että yhtenäinen tyyli (engl. uniform) tekee vahvemman vaikutuksen kuin liika vaihtelu.” (haastattelu 23.10.12). Lyhyen haastatteluni alussa Tamaryn toteaa pukeutuvansa vain mustaan. Vaikka mallistossani tulee olemaan paljon mustaa, en halua toteamuksen liikaa rajoittavan värikkyyttäni. Tavoitteenani on pystyä luomaan värillisiä vaatteita, jotka huokuvat samaa tunnelmaa, draamaa, kuin kokomustat asut ja vetoavat myös vannoutuneisiin mustiin pukeutujiin.

Toiveenani olisi ollut päästä näkemään Tamaryn esiintymässä, sillä artisti oli Euroopan kiertueella tammi - helmikuun vaihteessa. Kiertue ei ylettynyt Suomeen, joten lähin mahdollinen vaihtoehto olisi ollut matkustaminen Tukholmaan. Ajoitus oli haasteellinen, sillä samoihin aikoihin sijoittui itsestäni riippumattomat matkat New Yorkiin ja Lontoon, jotka jo söivät liikaa aikaa malliston työstämiseltä. Koska artistin näkeminen olisi kuitenkin tuonut lisäarvoa mallistolleni toivon tapaavani Tamarynin malliston valmistumisen jälkeen. Toivon saavani suoran reaktion tuotteisiini. Olen kiinnostunut kuulemaan vastaako mallistoni artistin mielikuvia ja odotuksia.

EDELLISELLÄ AUKEAMALLA, YLLÄ JA VASEMMALLA SIVULLA: KUVAKAAPPAUKSIA TAMARYNIN MUSIIKKIVIDEOSTA “THE GARDEN”

2.3 ALAKULTTUUREISTA JA TYYLIN MERKITYKSESTÄ

Taustatutkimuksena opinnäytetylleni olen paneutunut alakulttuurien, ja nimenomaan musiikkialakulttuurien ja muodin suhteeseen saadakseni syvyyttä mallistolleni. Vaikka tarkoitukseni ei ole suunnata kokonaisuutta tietyille, rajatulle kohderyhmälle, haluan pystyä perustelemaan näkemykseni vaatetuksen merkityksestä tiettyä musiikkityyliä kuunteleville ihmisille.

Pukeutuminen ja tyyli ovat olennainen osa alakulttuureja. Tietyntyylin avulla osoitetaan samaan aikaan kuulumista joukkoon ja erottautumista tavanomaisesti pukeutuvista ihmisistä ja toisista alakulttuureista. Itsensä näkeminen erilaisena sisältä vaikutteiden ottamisen tietyntyylinä musiikista ja pukeutumistyylistä, jonka avulla tämä erilaisuus tuodaan esiin. (Muggelton 2000: 67)

Pääasiallinen alakulttuureita yhdistävä tekijä on musiikki. Alakulttuureihin usein liitytään kiinnostuttua tietyntyylinä, valtavirrasta poikkeavasta musiikista. Kiinnostus musiikkityyliin on ensisijaista, edeltäen ja johtaen siihen liittyvään alakulttuurin jäsenyyteen, jonka myötä pukeutumistyyli saatujen uusien vaikutteiden myötä muuttuu. On kuitenkin tärkeä huoma-

ta että alakulttuurien jäsenet itse korostavat yksilöllisyyttään, sillä tyylin nähdään ilmaisevan sisäistä minuutta. Identifiointia tietyntyyliin ryhmään kuuluvaksi vastustetaan, sillä jäsenyys kantaa mukanaan sivumerkityksiä yhdenmukaisuudesta. Tämä johtaa yksilöllisyyden menetykseen, joka tekee jäsenistä epäaitoja. Tyylin muuttuminen nähdään positiivisena asiana mutta vain, jos se tapahtuu hitaasti ja osana luonnollista prosessia, myös yhtäkkiä vaihdot alakulttuurityylistä toiseen ovat merkki epäaitoudesta ja häilyvästä identiteetistä.

(Muggelton 2000: 69,78,103)

Loppuyömallistollani tavoittelelen tasapainoa yksilöllisen ilmaisun ja alakulttuuriryhmästä saatujen vaikutteiden välillä. Vaatteideni ensisijainen tehtävä on korostaa kantajansa omaa, ainutlaatuisia identiteettiä mutta samalla mahdollistaa tunteen ryhmään kuulumisesta. Pyrkimyksenäni on luoda mallisto, joka puhuttelee shoegaze – alakulttuuriin itsensä samaistavia henkilöitä erityisellä tavalla. Haluan, että asuni antavat heille enemmän kuin ihmisille, jotka näkevät mallistoni kokoelmana kauniita vaatekappaleita. Mutta kuten liika yhteneväisyys ryhmän sisällä nähdään alakulttuureille negatiivisena asiana, on myös mallistoni tarkoitus tarjota väline yksilöllisen identiteetin ilmaisuun ilman silmiinpistävää yhteyttä vaikutteisiinsa.

OIKEALLA: I-D MAGAZINE, THE POPULAR ISSUE NO. 214, "BABY LET ME FOLLOW DOWN"-MUOTIARTIKKELI KÄSITTELEE MUSIIKIN VAIKUTUSTA PUKEUTUMISTYYLIIN

TAKANA: SAMASTA I-D MAGAZINEN NUMEROSTA POPULAARIKULTTUURIN ERIKOISNUMEROSTA "FADE AWAY AND RADIATE"-MUOTIARTIKKELI

Sweater by Raf Simons; pin by Sonia Rykiel

skirt by Balenciaga La Dix

Top and leggings by Ann Demeulemeester; belt by Emma Cook; boots by Minnetonka Moccasin Co.

"BABY LET ME FOLLOW YOU DOWN"
 photography Nick Heyman
 styling Alana Loffitte i-D magazine

- Minimal style, black, black, black

THE GIRL

Interzone between graphic design - fashion - photography - music - youth culture

How is an aesthetic formed? Why do you like something? How do other people and places influence this process? How much is real and what is imaginary?

INTERZONE

Contribution from Peter Saville

Emerges Poik by Jan Van Marter
Photography by Trevor Kay

In the fuzzy, non-descript zone between existing ideas and the collision of aesthetics, something new is formed but shares common ground. In what Raf Simons does, both the graphic work of Peter Saville and the photography of Nick Knight have played an important part. They all share a certain quality, but something not easily classified (as much of the work in this issue also does). They are all romantics but not in the Barbara Cartland sense, you understand, more in the Caspar David Friedrich way. They have all romanticised the city at some point, whether it was Manchester, Antwerp or London and maybe, in Raf Simons' case, all three. They have dealt with youth culture and their own youth in individual ways, and have formed their own myths and realities surrounding it. Finding themselves on the outskirts, whether geographically, intellectually or both, they have all strived to change things, having found beauty in places where at first none seemed to exist - you can bet they all like a good motorway. To quote Peter Saville quoting David Bowie (an interzone if ever there was one), "There's no point in being more than ten minutes ahead of your time." Fortunately, their timing has been perfect.

INTERZONE
"Isolation. Disorder. Incubation. They really represent certain aspects of my work and come from Joy Division. But Peter Saville had somehow been able to make an image through those words, through typography, and that had a big impact on me. The interzone is a very important idea for me. My show two years ago with the repetition of haircuts and bomber jackets was very much about that. One part was inspired by teenage American horror movies, like Nightmare On Elm Street, where you come into this zone and you don't know whether it's real or unreal. I'm quite obsessed by this idea actually. David Lynch is also very much into interzones. I think it's interesting when you cannot really explain something, when there is a very strong attraction to a certain thing but you can't really say why, you haven't a clue. I have this feeling with David Sims' photography. I don't want to dig and dig for the meaning. I like the mysterious element so it, that's part of the interzone." **RAF SIMONS**

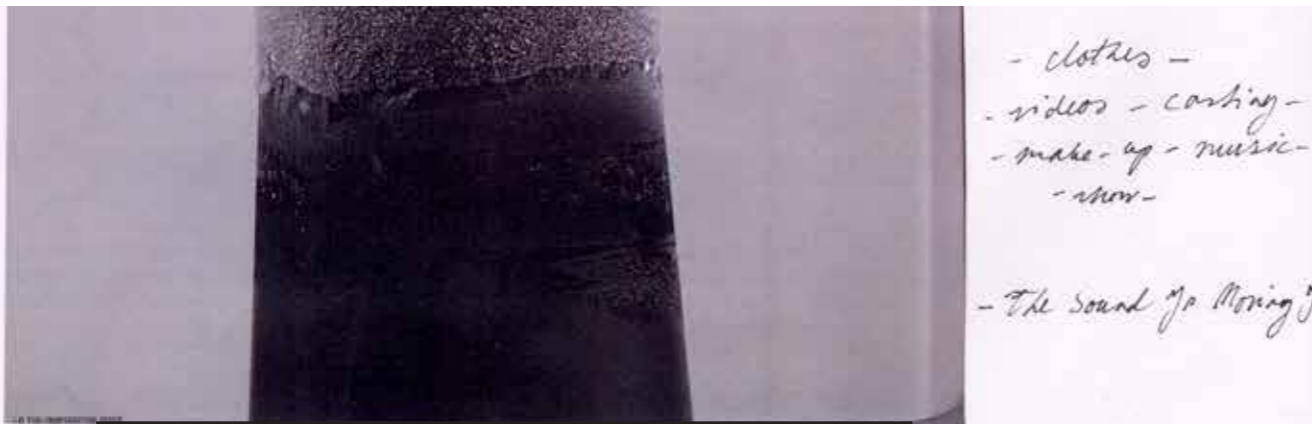
"During a conversation, Raf brought up the idea of the interzone. Raf said, 'that's kind of an interzone for me.' I thought interzone, interzone. I loved that word, it comes from Joy Division. When I was asked to do this project, my response to this whole thing was 'left'. It drew me towards that material. It's a physical interzone; it's an underlay, it's fuzzy and I like things that are inbetween. It's also in the fuzzy zone between music and fashion. The one thing that has a place in music is felt: the hammer of a piano, on the cymbals of a drum kit, in a guitar. The felt is a bridge, it was my common ground, it was applicable to what Raf does. I know a famous felt shop in Cologne where they say, 'you can look around if you are going to make art'. Joseph Beuys used to buy his felt there. A friend was going over to Germany so I asked them to get me some felt from this shop. They got me all of these small pieces and I thought, 'this isn't going to be very interesting, is it?' I thought it might be good to do these great mounds of felt, but of course there wasn't enough of it and it

Text by Jo-Ann Furniss

was too late. Nick said: "What are we going to do?" I said felt. He said "oh". Then we started talking about this felt thing, how it had come about, which led to Joseph Beuys. The idea of the coyote came up, which Beuys had used as a motif in his artwork. Then the conversation moved to wolf. We both thought, 'now wolf is good'. That's how the picture came about." **PETER SAVILLE**

YOUTH
"I go back to a lot of things I was seeing but not experiencing myself when I was younger. I saw the punk scene happening - I was too young to be involved - and later other strong youth culture groups, but they were things I felt I could not be a part of myself. I was from a small village, a very isolated place far from the city, about an hour away from Antwerp. When you are younger this is a long way. I went to a small Catholic college, where artistic things were not promoted at all. So when I picked up ideas from the street, it wasn't in me to be like that myself. I went to school, did my best, did my homework, but something was not right, because I wasn't really like that at all. I had nobody, absolutely nobody who I could relate to, nobody who gave me energy or inspiration. I had good

TÄLLÄ JA OIKEALLA SIVULLA: VAATESUUNNITTELIJA RAF SIMONSIN JA GRAAFFISEN SUUNNITTELIJA PETER SAVILLEN KESKUSTELU NUORISOKULTTUURIEN VAIKUTUKSESTA ESTETIIKKAANSA TOIMII TÄRKEÄNÄ VAHVISTAJANA AIHEEN MERKITYKSELISYYDESTÄ. I-D MAGAZINE, THE INSPIRATION ISSUE NO.206 GUEST CURATED BY RAF SIMONS (JANUARY 2001)

*- clothes -
- videos - casting -
- make-up - music -
- show -

- The Sound Ya Moving Ja -*

is who were very nice, but I look back and see that I was quite isolated. It was also part of the reason I studied industrial design. It had to do with the school I went to. There was a hour a week at school where I could draw I lived for that. I wasn't really aware of a lot of where I could be taught art. In my final year, everybody was choosing what to do at college. I wanted to do interior design and architecture. I discussed it with teachers and I said, 'no, you have to do something more practical'. So I did industrial design, which was very theoretical but also had a creative merit. When I was at college, it felt a bit like being at school again. I knew it wasn't right but I did a thing about finishing everything. I've never had a 'fuck you' attitude, I've always had some of responsibility. It was later when I had a good job doing industrial design, living in Antwerp, surrounded by people who gave me inspiration, that I decided to quit my job and change everything. Enough was enough. I just went in one day and said, 'I want to stop now, I'm going to do fashion'. I jumped into something completely unknown. That's why I'll never do something I don't feel completely comfortable with again. That's why last year I decided to stop the company." **RAF SIMONS**

"I went to an independent Catholic grammar school called St Ambrose. We had boys from all over the immediate North West, a complete rote section, and I had to learn not to behave like a spoilt rich kid otherwise I would have had my head kicked in. Malcolm Garrett went to hat school too, only he was from a pretty working class background. We both used to sit in art class drawing and planning our future album covers." **PETER SAVILLE**

THE CITY
"When I was in the village, before Antwerp, I picked up on things differently. For me it was the radio and festivals there are many festivals in Belgium. But it would be a day and then it was gone. I think that's why it comes again and again in my work. I wasn't addicted to a certain kind of music when I was 15. It was more accidental. When I went to concerts I couldn't relate it to myself. I was in a village surrounded by cows and chickens. It wasn't until I was 17 or 18 that I went to Antwerp. Then fashion was becoming a really big thing there; there was Dries Van Noten, Martin Margiela, Anne Demeulemeester... that's why I probably chose it as a medium. But I don't think it will end

there. What I do is more a story about myself and other things that are related to that, an attitude, a beauty I want to bring out. Fashion was the result of being attracted to Antwerp. It was the first thing I saw that I could really relate to myself." **RAF SIMONS**

"I grew up in affluent Hale, just outside Manchester, so I have a slightly romanticised notion of the hard city. Once Princess Parkway began to give way to Hulme and Moss Side, I must admit I found it exciting. It's really city-like. There's one line of Ian Curtis's that always gets to me: 'To the centre of the city in the night.' I used to make that journey twice a day. If you take the A56 and the M56 to Princess Parkway, you go from affluent semi-rural through a stockbroker belt to the beginning of urban housing, then you get the council housing, then warehouses, then the city centre. Every day I used to get a cross section of life in the UK. In London you don't get that, it becomes an end in itself. In Manchester you can't be so separatist. You live in Hale and the trade off is that you have to drive through Hulme. Manchester is big but not too big. London is too fractured. With Manchester there's a certain oneness; even if you are

different, you are part of one thing. In wonderful cosmopolitan cities which are an end in themselves, people don't want anything to change. They don't have any ideals, or an agenda, they want to earn the money so they can be a part of it. If you grow up in a place outside of a cosmopolitan city, you know the world is not alright; you form an agenda and an idea to make things better." **PETER SAVILLE**

MYTH AND REALITY
"I was very shocked in a way when I saw Nick Knight's book, Skinhead. What I always find very powerful is giving a strong presence of a certain group of people, whether they are good or bad. I'm not into the skinhead scene at all, but he captured the presence and it was amazing. It's the same with the movie Christiane F. Not the drugs, but the music, the feeling of friendship, what the youth culture was like. It was a world which was completely away from mine, but I can be attracted by something yet not completely lose myself in it. I have a sense of responsibility for my own actions, I take what I want and leave the rest from these things." **RAF SIMONS**

"I was with my elder brother when he was at work one day and he had a few boys helping him in the warehouse. One of them came up to me because he knew I was involved in the Hacienda, which had just opened. He said to me, 'what's it like?' and I said, 'well it's like a club'. He said, 'no, what does it look like?' Of course I had a problem explaining the Ben Kelly post-industrial aesthetic to this young guy, so I said it looked like a factory. He said 'I spend all day in a factory'. When I told Ben that, it killed him. It was so ideologically unsettling for him. It makes you realise the folly of intellectually romanticising something. It was sobering to realise the conceit of industrial romanticism, but because I grew up in Hale and Knutsford it was romantic to me. But then again, I also liked Country Life magazine. I liked Tatton Park and I liked the underpans. To me, Joy Division's Closer is Jerusalem, it's the dark satanic mills, it's the gothic revival melodrama of the north. To me there's either the 34 underpans and that's the Unknown Pleasures or there's Manchester cathedral, and that's Closer. I find that combination in Joy Division's music; there's the technical and the modern world, then there's also the spiritual, which is possibly a northern thing." **PETER SAVILLE**

"The perception of reality is one of the hardest things to realise. I don't think it has anything to do with photography. As far as I can see it, reality is a junction point between the past and the future. It's an emotional and physical point that you are always living through, so of course it's never still. Photography is based on making that moment present so therefore I've never seen photography as about reality, I've never wanted to do it, I don't think it's the right medium to do it within. I don't feel like a machine who says 'this is now, this is present, this is here'. For me, it's emotions and chemicals and colour. I just don't think it is that clear cut. I try to give it a structure, but it is something that in reality probably shouldn't have one. It is my way of trying to understand it, to give meaning where it probably shouldn't have meaning. I never really get where I want to with it. A lot of stuff I produce as work I don't feel is correct, I feel there are ideas, thoughts, attempts. A problem that I have with interviews is that I seem to adopt a role of the person who knows to those who don't, whereas actually I don't have a clue." **RAF SIMONS**

FASCISM
"What really makes me mad is if people are judged by what they are wearing. I used to do a lot of work with bomber jackets, then people classified it as a symbol of the extreme right. I have the feeling as a designer that I have the right to be inspired by any look. The bomber became an extremely important jacket for me when I started to work with Robbie, who is now my assistant. He has worn this jacket since he was practically a baby. He has nothing to do with the right wing - in fact he is the complete opposite. He was just interested in the idea of a pilot's jacket and that's where my inspiration came from. I don't think it's right that I can't use

"The name Joy Division was a careless choice, but in Factory I never felt anything you would relate to fascism. There wasn't even elitism. I was the most elitist and the most open to that sort of criticism. There were certain things in my work which were a bit snobbish, a bit pseudo-intellectual, and there was a whole load of willful appropriation. It was still quite good though." **PETER SAVILLE**

FASCISM
"It always goes back to my youth. Certain youth scenes, certain music styles, it always combines a very fashionable strong style, a very strong attitude, a very strong message and very strong music. Most of the things I have stuck with have always touched me in some way. I hate when people just see me as a fashion designer. It's about a whole attitude and approach, the guys that you bring in, the contact that you have and their reactions, the social aspect, the visual aspect, doing the videos... all this together makes it a story. I feel now that fashion was only a medium. Don't ask me why I chose it at that moment, but I saw a possibility in it. But it touches on more than just the fashion field. It contained a certain reaction to things I was uncomfortable with, a body and a commerce structure. I was attracted to a certain aesthetic, which I thought was meaningful to bring into the context of fashion. I saw all this fiction - tanned, handsome guys - it was opposite to the world I wanted to represent." **RAF SIMONS**

"After the second Joy Division album, a certain process became standard with New Order: 'Have you got anything, Peter?' I worked independently; they saw some of the album cover artwork but usually not, and never the singles. Because I was always so late with the artwork, in the end they didn't care. It would be, 'just send it to the printers'. I did what I wanted to do and the best response I ever got from the band until Roger (which they all liked) was their manager Rob Gretton saying 'the band don't really mind it'. Only once did I listen to a record before I did the artwork. It was Republic and my listening was part of the response. But, essentially, from 1980 to 1993 New Order covers were my collection each year; they were my fashion statements through graphic design. I can challenge any of New Order to tell me why their covers exist. There was no brief, it was just what I wanted to do. That's why, in a way, especially with the albums as opposed to CDs, the covers exist in their own right. I've never had that kind of creative control before or since that time and that's why I'm now doing my own website, showstudio.com." **PETER SAVILLE**

"I always fell in love with all the hard girls. That's why I look at models now and don't find many attractive. My job is to portray an idea of beauty but it often isn't my idea of beauty. I often find other people beautiful who don't get a look in, and this is something I've been trying to articulate in my work over the past four or five years. Recently I did the breast cancer campaign, and I had wanted to articulate how people are still sexually attractive. It's how you see people as human beings that makes them attractive. It's how you put them in a place that people look up to and that's the use of the fashion industry. Because of the power it wields, the fashion industry is the perfect place for political expression. People accuse fashion of being shallow and yes, of course it is - it's about surfaces. It's about continuous change - but because of that it's also a very powerful medium. It is a place that not only reflects social change, it can also create it." **NICK KNIGHT**

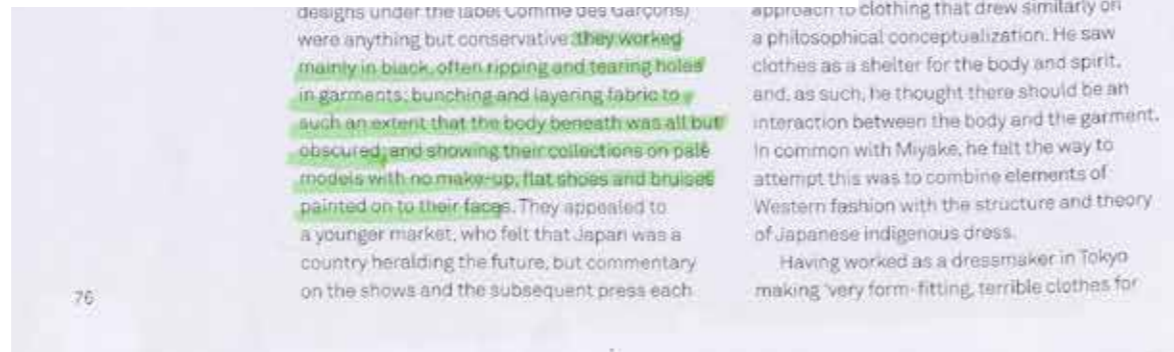
"People respond to an identity, they like an aesthetic even if they don't realise it, and that's why aesthetics are really important. I have to confess to having a penchant for elitism. Elitism and fascism are close in that people respond to an elitist aesthetic. Fashion projects an elitist aesthetic. It's very similar territory when elitism is politicised, and fascism can be one of the results of this. When you pull it away from the social politics and see it as an elitist thing, fashion does it as well as certain political parties. People pull the words 'fascism' or 'fascistic' out of the air to apply to things and sometimes it can be quite dangerous. The use of the word 'fascistic' when applied to Joy Division, New Order and Factory is quite inaccurate. It was something Joy Division brought upon themselves, because they had a superficial visual penchant for a certain kind of Nazi chic. Choosing the name Joy Division was a bit stupid, really. You read it in a book and think that sounds good, you then read on and

2.4. MINIMALISMIN VAIKUTUS Jo aikaisessa vaiheessa muotisuunnittelusta kertovia kirjoja selaillessani samaistuin ensisijaisesti minimalisteiksi luettuihin vaatesuunnittelijoihin. Minimalisteiksi luetaan suunnittelijoita Coco Chanelista ja Madeleine Vionnetista japanilaisten avant-gardesuunnittelijoiden Yohji Yamamoton ja Rei Kawakubon kautta Calvin Kleiniin ja Donna Karaniin, sekä uusiin suunnittelijalupauksiin Gareth Pughin ja Phoebe Philoon. Yhdistävänä tekijänä voidaan pitää suunnittelun puhtautta, funktionaalisuutta ja yksinkertaistettua muotokieltä, hillittyä väripalettia sekä materiaalin nostamista tärkeimmäksi design - elementiksi muodon sijasta (Walker 2011)

Tunsin vähäeleisen, minimalistisen suunnittelun kuvaavan hyvin silloin alkuvaiheessa ollutta mallistoani, jossa paikoitellen monimutkaiset pintastruktuurit saivat loistaa ilman turhia lisätyjä yksityiskohtia tai väri vaihteluita. Minimalistisia vaatekappaleita yhdistää niihin piilotettu osaaminen. Yksinkertaisilta vaikuttavien muotojen takana saattaa olla monimutkainen, pikkutarkka kaavoitusprosessi. Hillityt materiaalit ovat parasta laatua, eivätkä tarvitse peitokseen koristeita. Kaukaa yhtenäinen pinta saattaa läheltä paljastua monimutkaiseksi tekstuuri vaihteluksi. Kuvailua voisi hyvin käyttää myös shoegaze-musiikin yhteydessä, jossa tasaiselta kuulostavasta äänimassasta alkaa kuuntelu kuuntelulta paljastua uusia, yllättäviä tasoja. Musiikki vaatii myös paneutumista, eikä soi useinkaan kaupallisilla radiokanavilla, sillä sitä pidetään liian vaikeana laajan kuuntelijakunnan makuun. Minimalistiset vaatteetkaan harvoin saavat keskivertokuluttajassa aikaan riemunkiljahduksia, sillä korkea hinta yksinkertaiselta vaikuttavasta vaatteesta ei tunnu järkeenkäyvältä ilman oikeaa tietoisuutta ja arvostusta.

Pyrin mallistossani soveltamaan omalla tavallani minimalistista suunnittelufilosofiaa vaikka en haluakaan julistautua yksinomaan minimalistiseksi suunnittelijaksi. Toivon kuitenkin tavoittaneeni lopputuloksessa jotain, jonka voidaan nähdä noudattavan kyseisiä suunnitteluperiaatteita: materiaalin ja sen ominaispiirteiden kunnioitus ja tuominen suunnittelun keskiöön, hitaasti aukeavat, ei itsestään selvät yksityiskohdat, laatu sekä pitkäikäisyys.

VASEMMALLA JA OIKEALLA: LESS IS MORE-MINIMALIST FASHION (WALKER, 2011) - KIJAN KUVITUKSTA

2.5. STAILAUS, MUSIIKKI JA MUOTIKUVAUKSET

Olen pohtinut mallistoni stailausta ja tyyliä, jolla haluaisin mallistoni esiteltävän yleisölle. Koska suuri osa inspiraatiostani tulee musiikkivideoista tunnen tärkeäksi toteuttaa videon mallistostani. *En koe tarvitsevani look-bookmaisten esittelykuvien lisäksi toista muotikuvausta, vaan haluan muotikuvieni olevan kuva-kaappauksia tekemästani videosta.* Ideaalitapauksessa saisin mallistoni vaatekappaleet oikeaan, toteutettavaan musiikkivideoon, mutta rajoitetun aikataulun vuoksi täytyy mallisto kuvauttaa itse.

Muutamaa viikkoa ennen opinnäytetyön palautusta pääsin toteuttamaan videon, joka tullaan esittämään seminaarissa. Olisin toivonut löytäväni mallikseni videoon tytön, joka olisi muistuttanut saksalaiselokuva Christiane F:n päähenkilöä Christianea punaisine hiuksineen. Mieluiten olisin käyttänyt jotain muuta kuin nuorta ammattimallia, sillä toivon mallin persoonallisuuden välittyvän vahvasti kuvista ja korostavan mallistoni vahvaa tunnelmaa. Päädyin kuitenkin tekemään videon kahden mallitoimiston listoilla olleen mallin kanssa, joiden kanssa yhteistyömme sujui hyvin.

Muotinäytöksessämme mallistoni esittelyn aikana soiva musiikki ei tuottanut minulle päänvaivaa, sillä valitsin kappaleen muusani Tamarynin tuotannosta. Toivoin löytäväni näyttökseen kenkämerkin, jolta saisin saman tyyppiset korkeakorkoiset kengät näyttökseen. Halusin kenkien istuvan mahdollisimman hyvin mallistoni tyyliin ollen samalla kuitenkin tarpeeksi hillityt. Pääosassa ovat aina kuitenkin vaatteet.

2.6. KOHDERYHMÄ En halua määritellä kohderyhmääni liian tarkasti, sillä tärkeintä minulle on se, että vaatteet vetoavat kantajaansa ja tuntuvat henkilökohtaisilta. Nainen voi olla minkä ikäinen, mistä päin maailmaa ja mistä sosiaaliluokasta tahansa. Haluan, että vaatteiden koetaan edustavaan juuri sitä minuutta, jota kantajansa haluaa muilleilmaista. Rajoittavana tekijänä tulee olemaan mallistoni hintaluokka, sillä monimutkaisten teknisten ratkaisujen ja valmistuksen työläyden johdosta tuotteideni hinta on korkea. Tämä sulkee pois osan kohderyhmästä, jota toivoisin mallistoni eniten puhuttelevan. Näihin lukeutuvat nuorehkot, shoegaze - musiikkialakulttuuriin itsensä samaistavat henkilöt, joiden tulot ei välttämättä riitä vaateideni hankintaan.

Koska koen mallistoni enemmän itseilmaisun välineenä kuin kaupallisena kokonaisuutena, toivon näkemään asujani artistien päällä. En ole kiinnostunut rahallisesta tuotosta vaan tärkeintä on löytää vaatteelle arvoisensa kantaja. Saatuaani yhteyden muusaani, Tamaryniin, saan myös mahdollisuuden vihdoinkin nähdä vaateitani niitä innoittaneen henkilön päällä: olemme alustavasti sopineet toimittavani hänelle yhden asukokonaisuuden. Vaatteeni ovat asukokonaisuuksina haastavia, sillä koko ”look” pukevut parhaiten vain hoikkia ja pitkiä naisia. Tuotteeni ovat kuitenkin helposti yhdisteltävissä yksinkertaisempien ja klassisten vaatekappaleiden kanssa, jolloin tuotteeni näyttävät tyylikkäältä laajemman käyttäjäkunnan yllä.

VASEMMALLA: VIDEON KUVAUSTEN KULISSEISTA, MEIKKAAJA SONJA VANHANEN KORJAA MALLIN EHOSTUSTA **ALHAALLA JA YLHÄÄLLÄ:** KUVAKAAPPAUKSIA SAKSALAISELOKUVASTA CHRISTIANE F. (SAKS. WIR KINDER VOM BAHNHOF ZOO, SAKSA, 1981)

3. SUUNNITTELUPROSESSISTA

seuraavissa kappaleissa avaan suunnitteluprosessiani inspiraation etsimisestä luonnostelun kautta lopulliseen muotokieleen

TAKANA: VÄRI-JA MUOTOSOMMITELMA JOULUKUULTA 2012

Shawn
Durkan

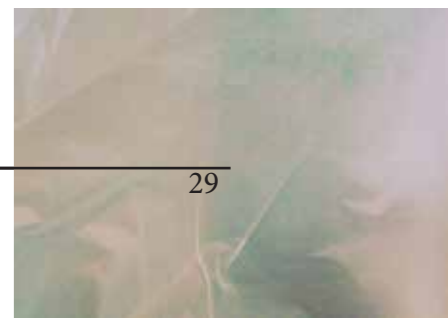
all through layers,
shades of grey

BLEND #43 "mode blanco" paul scala

3.1 VÄRIKARTTA Mallistoni värimaailma perustuu ensisijaisesti Shaun Durkanin valokuvateoksiin, jotka kuvittavat Tamarynin Tender New Signs -albumin levyn kantta ja kappaleita. Durkan on kuvannut neilikan fuksianpunaisia terälehtiä mustalla taustalla vaalean läpikuultavan nesteen ympäröimänä, ikään kuin terälehdet kelluisivat äärettömyydessä. Lisäksi valitsin valokuvataiteilija Michael Chasen teoksista tietoisesti valkoisen- harmaan- ja mustansävyisiä, sekä Durkanin sävy maailmaa lähellä olevia kuvia. Ensimmäisen värikarttani, jossa sommittelin joitain kuvakaappauksiani yhteen ja pyrin koostamaan yhtenevän värimaailman, tein jo aikaisessa vaiheessa. Tämä kokeilu tuntui kuitenkin liian hajanaiselta ja päätin työstää uuden, lopullisen värikartan, joka heijastaisi samalla mallistoni tunnelmaa. Värimaailmani koostuu pääasiassa mustasta ja harmaan eri sävyistä. Kontrastivärinä on joukossa kirkuvan kirkas fuksianpunainen ja häivähdys kirsikanpunaista.

Halusin mallistoni pysyvän hillittynä ja eteerisenä ja korostaa pintastruktuuria värin sijasta. Osa tuotteistani on rakenteellisesti monimutkaisia, toiset taas lähes minimalistisia, jolloin tarkkaan rajattu väripaletti pitää kokoelman yhtenäisenä. Materiaalini ohjaavat sävyvalintojani. Neulelangan värjäminen olisi ollut aikataulullani liian haastavaa, joten jouduin käyttämään saatavilla olevia sävyjä. Pohdin sävyerojen hakemista lisäämällä päämateriaaliini joukkoon eri lankavalmistajien vastaavia lankoja. Kaikki lankatyypit eivät kuitenkaan sovellu valitsemiini neulostekniikoihin, joten ajattelin sisällyttää poikkeavia värialueita vain tuotteiden yksityiskohtiin ja vain muutamiiin tuotteisiin. Loppujen lopuksi jätin aikataulusyistä poikkeavien lankojen käyttämisen kokonaan pois: keskittyminen käsin neulottujen osioiden sävyvaihteluihin ei tekniikan vähäisen osuuden takia tuntunut tärkeältä, varsinkaan kun sävyvaihtelut paljastuisivat vain tuotteiden läheisemmän tarkastelun myötä.

VASEMMALLA: SOMMITELMA SHAUN DURKANIN, MICHAEL CHASEN JA TUMBLR-KUVAPALVELUSTA LÖYDETYSTÄ KUVATSA **OIKEALLA:** MICHAEL CHASEN VALOKUVATEOKSIA

3.2 MUOTOKIELI Mallistoni muotokieltä pohtiessani keräsin internetistä muotokuvia, joiden tunsin huokuvan samaa henkeä kuin tuotteet, joita pyrin suunnittelemaan. Huomasin nopeasti kuvien noudattavan tiettyä kaavaa: laskeutuvia ja /tai kerrostettuja, läpikuultavia ja vaaleita, pinnastruktuureiltaan itse asiassa läheisesti Michael Chasen teoksia muistuttavia vaatteita. Vältin tietoisesti kuvia neuleista ja neulospinoista, jolloin valitsemani kuvat toimivat samoin kuin abstraktimmat teokset - inspiraation lähteinä ja ajatuksen herättäjinä, joista ei kuitenkaan voi napata suoraan ideoita ilman jatkotyöstöä.

Minulle tärkeitä kuvia oli vain noin neljä kappaletta. Sen sijaan että olisin keskittynyt tarkastelemaan kuvissa esiintyvien vaatteiden yksityiskohtia ja siirtänyt niitä omiin tuotteisiini mietin, mikä kuvissa vetoaa minuun. Lisäksi pohdin mitkä elementit luovat vaateen ja samalla kuvan tunnelman. Pyrin siirtämään nämä asiat mallistooni.

Mallistoni silhuetti on toisaalta kapea ja pitkänomainen, toisaalta runsas ja kerroksellinen. Tuotteissa on paljon laskeutuvia, vesiputousmaisia laskoksia niin vaatteiden yksityiskohtina kuin hallitsevana elementtinä. Laskokset voidaan jakaa kahteen ryhmään: pitsimäiset, ilmavat mutta runsaat; löyhästi käsinneneulotut joustinneulelaskokset mohairista näyttävimmissä

tuotteissa; sekä ohutta, hienoa sileää neulosta silkki-villasekoitteesta olevat, yksinkertaiset laskokset kevyemmissä tuotteissa. Tuotteiden yläosan halusin pitää istuvana. Olkapäät ovat pyöreät ja istuvat, hihat kapeat tai vain hihansuusta levenevät. Laskokset muodostuvat suorakaiteen muotoisesta osiosta, jotka on neulotu niin, että ne laskeutuvat alaspäin ikään kuin diagonaalista vartalon päälle piirretystä linjasta. *Vallitsevaa pitkänomaisesti laskeutuvaa silhuettia tasapainottavat kellotetut helmat eri variaatioina.* Neulekoneella on helppo, vaikkakin aikaa vievää, tuottaa sekä täyttä kellohelmaa sekä loivempaa kellotusta käyttäen hold - tekniikkaa. Hold - tekniikka kuvaa tapaa, jolla osa neuloista jätetään joka toisella kerroksella neulomatta, jolloin kerroksia kertyy enemmän vain niille neuloille, jotka on jätetty työasentoon. Samalla tekniikalla on mahdollista luoda volyyymia myös vaikka keskelle neulospintaa ja siten muodostaa erilaisia kolmiulotteisia muotoja. (Sissons, 2010:106)

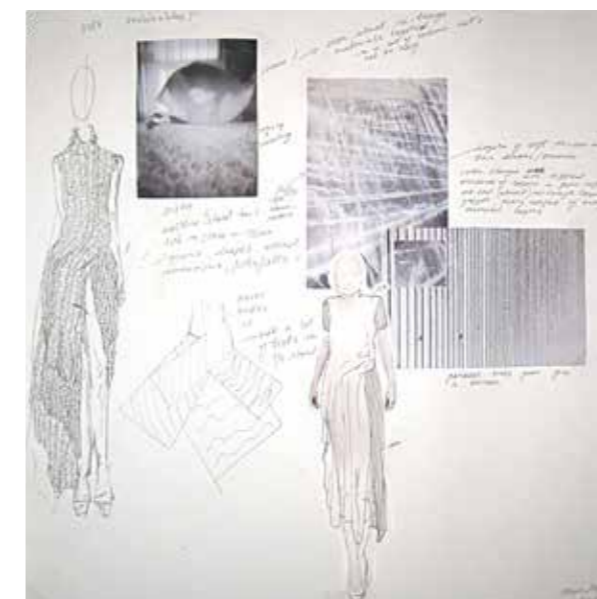
Mallistossani on useita mekkoja ja yläosia pitkin ja lyhyin hihoin tai hihattomina, sekä villatakkeja, sillä nämä ovat neuloksesta yleisimmin valmistettuja tuotteita. Joukossa on myös hameita ja neulehousuja. Laskosmaisia silhouetteja tasapainottamaan olen suunnitellut joustinneuleesta perustuotteita, kuten poolokauluksisia puseroita tai tuubihameita. Tarkoitukseni on mahdollistaa tuotteiden

VASEMMALLA JA TAKANA: TÄRKEÄSSÄ OSASSA SUUNNITTELUPROSESSIANI ON INSPIRAATIOKUVIEN, VÄRIEN, LUONNOSTEN JA MATERIAALIEN KERÄÄMINEN SEINÄLLE, JOLLOIN NÄEN PROSESSINI KOKONAISUUDESSAAN. ALOITAN MUUTAMALLA KUVALLA JA LISÄÄN MATERIAALIA PIKKU HILJAA

yhdisteltävyys. harsomaisia neuleita voi pukea päällekkäin kevyiden silkki-villaneuleiden kanssa. Joustinneulehameita voi kerrostaa silkkivillamekkojen kanssa maksimaalisen volyymin saavuttamiseksi. Lisäksi halusin suunnitella muutamia kangastuotteita luodakseni mallistostani käytettävän kokonaisuuden. Päädyin suunnittelemaan ja valmistamaan muutamia tuotteita mustasta pestystä denim-kankaasta. Peseminen korkeassa lämpötilassa pehmentää denim-kangasta ja haalistaa väriä, joka vahvistaa kangastuotteille tavoittelemani käytetyn vaateen tunnelmaa. Haluan kangastuotteideni täydentävän neulosvaatteitani, en varastavan huomiota.

Tunsin kuitenkin tarvetta tuoda myös kangastuotteisiin jotain yllättävää ja erilaista. Tällä tarkoitan kankaan käsittelyä, esimerkiksi värjäämällä, painamalla tai hajottamalla, joka muuttaa kankaan alkuperäistä luonnetta. Koska mallistoni voi luonnehtia saaneen vaikutteita yhdeksänkymmentäluvusta aloin muistelemaan omia lempihousujani vuosilta 1998-2002. Nämä olivat leveneväläh-

VASEMMALLA: INSPIRAATIOKUVIA SOMMITELTUNA
YLLÄ: MUOTOJEN TULKINTAA VAATTEESSA

keiset, mustat liituraitaiset polyesterihousut, joissa ei ollut erillistä vyötärökaitaletta, vaan muotolaskokset edessä ja takana sekä huoliteltu alavaralla. Housuissa ei ollut takataskuja ja kiinnitys oli piilovetoketjulla sivusaumassa. Päätin toteuttaa housut juuri näillä määreillä. Keksin tuoda liituraitaefektin kankaaseen vetämällä denimkankaasta, jossa on valkoinen loimi- ja musta kudelanka loimilankoja riveittäin pois. Näin kankaaseen muodostuu vertikaalisia raitoja, aivan kuten liituraitoja. Tekniikka oli haastava ja aikaa vievä, sillä denimkangas on kudottu hyvin tiheästi. Siksi käytin efektiä vain yksityiskohtana, jolloin toisen lahkeen etukappaletta koristaa vain kolme raitaa koko housujen pituudelta. Saadakseni vaihtelua mallistooni toteutin myös denim-hameen, jossa hameen etumusta koristaa kuusi raitaa. Koska hame on kellohelmainen oli raitoja mahdollista tehdä vain osioihin, joissa loimilanka kulkee mahdollisimman kohtisuorasti vyötärökaitaleelta helmaan. Lisäksi toteutin tuotteen joustavasta, kirsikanpunaisesta, hivenen karkeapintaisesta lycrakankaasta. Lycrakankaan valinta pohjautuu myös materiaaliin herättämiini mielikuviin vuosituhanteen vaihteesta, sekä haluuni tuoda mallistooni materiaali, joka muodostaa kontrastin pörröisten mohairneuleiden kanssa.

Pelaan mallistossani paljon paljastavuuden ja peittävyiden ristiriidalla. Mohairneuleet ovat runsaita, pörröisiä ja lämpimiä mutta suurella tiheydellä neulottuna myös läpinäkyviä. Pitsimäinen käsin neulottu pinta peittää kerroksina, mutta paljastaa ihon tai alla olevan vaateen laskosten sileessä liikkeessä. Tiheä silkki-villasekoiteneulos peittää kuin trikookangas, mutta on löyhänä kuin verkkoa ja kuultaa läpi. Halusin yhdistää peittäviä ja paljastavia pintoja saman asun, sekä useampia tuotteita sisältävien asukokonaisuuksien sisälle.

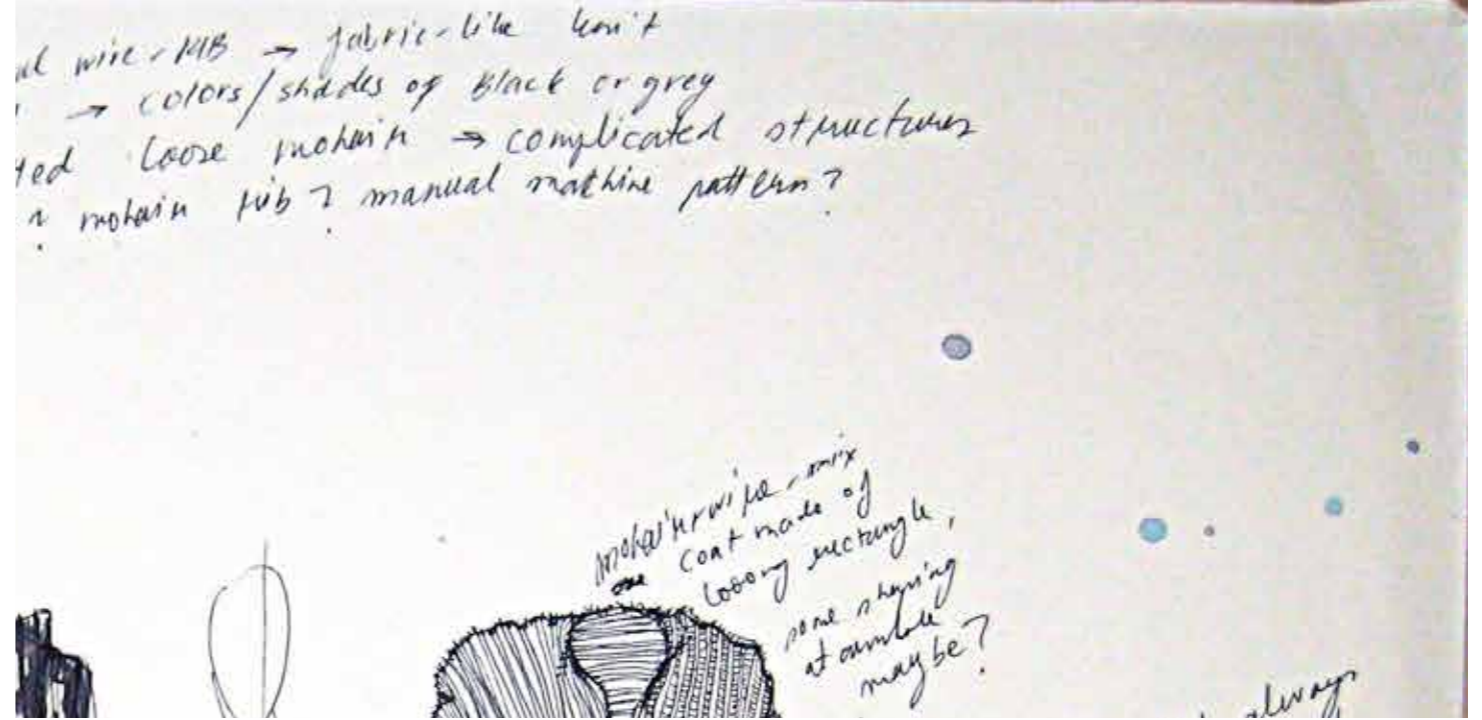
3.3 LUONNOSTELUN VAIHEITA

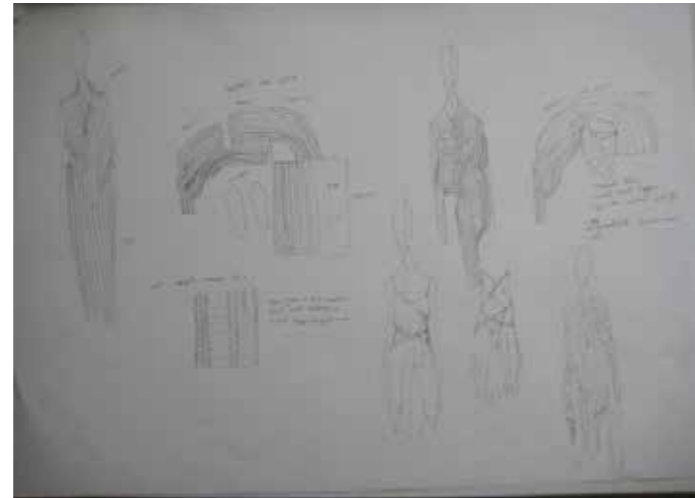
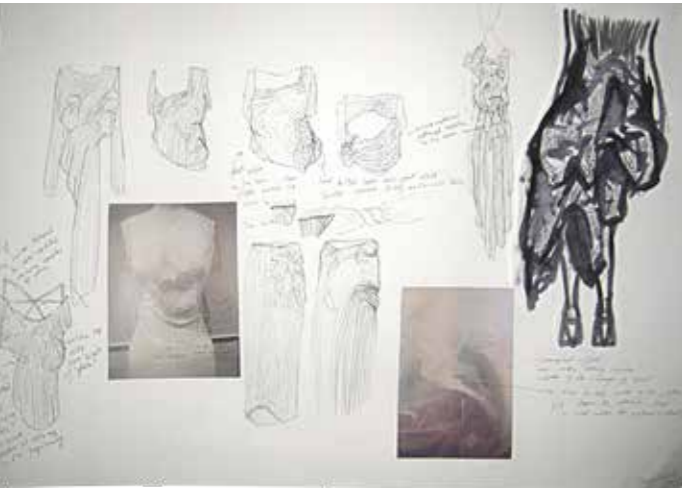
Aloitin lopputyömalliston luonnostelun samanaikaisesti juhlapukumalliston suunnittelun kanssa. Olin juhlapukumallistoa varten luonut erilaisia laskoksia nukan päällä, valokuvannut jokaisen kokeiluni ja muokannut ja monistanut laskoksia ihmishahmon päälle photoshop - ohjelmassa. Sen lisäksi olin jo kesällä tehnyt ensimmäisiä luonnoksia mahdollista lopputyömallistoa varten ja päätin käyttää sekä nämä, että laskoskokeiluni opinnäytetyöni suunnittelun pohjalla.

Ensimmäisessä vaiheessa luonnostelin vapaasti isolle paperille mustetta, teräväkärkistä tussia ja akvarellivärejä käyttäen. Keskityin kehittämään erilaisia silhouetteja ja väriyhdistelmiä, mutta huomasin toistavani koko ajan samaa muotokieltä hillityllä väripaletilla. Otettuani luonnosteluni vierelle paperille tulostamani laskosmuotokokeiluni sain heti lisää ideoita ja suunnitteluni alkoi monipuolistua.

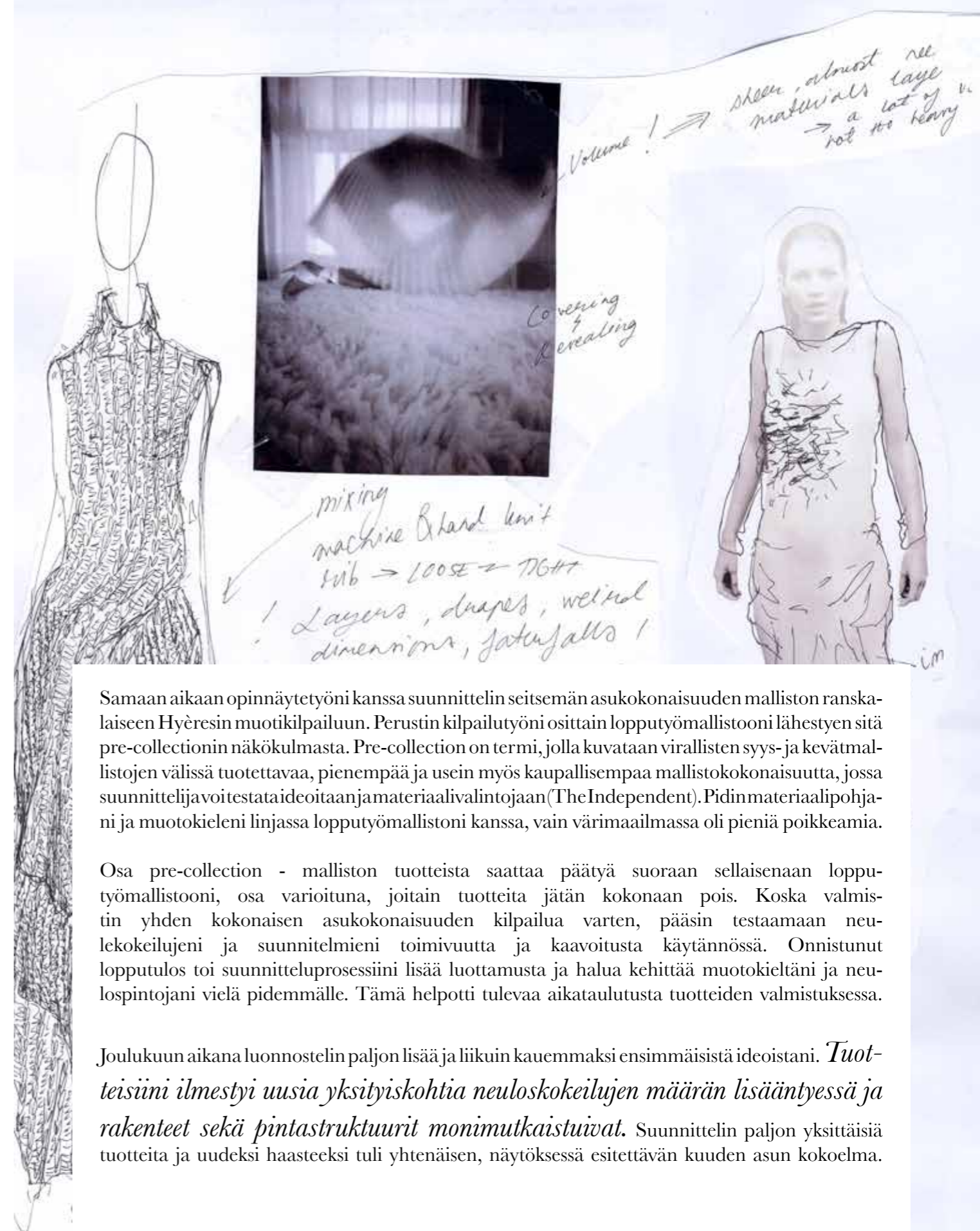
Luonnostelen mielelläni tarkkoja neulepintoja, joiden piirtäminen on aikavievää. Muokkasin photoshop - ohjelmassa internetistä löytämäni nuoruudenkuvan malli Kate Mossista tarkoitukseeni sopivaksi, vaaleansävyiseksi hahmoksi ja tulostin useita vierekkäisiä figuureja hyvälaatuiselle paperille. Tämän jälkeen pystyin piirtämään nopealla tahdilla selkeitä vaatemaleja valmiin

TAKANA: ENSIMMÄISIÄ LUONNOKSIA, JOSSA VÄRI- JA TEKSTUURIKOKEILUJA
OIKEALLA: INNOITUSTA MUOTOKIELEEN HAETTUNA INTERNETISTÄ LÖYDETYSTÄ KUVASTA JA OMASTA DRAPEERAUSKOKEILUSTA

TÄLLÄ SIVULLA: ALKUVAIHEEN LUONNOSTELUA VAPAALLA KÄDELLÄ **OIKEALLA:** ALKUVAIHEEN LUONNOSTEN ANALYSOINTIA JA JATKOKEHITTELYÄ

Samaan aikaan opinnäytetyöni kanssa suunnittelin seitsemän asukokonaisuuden malliston ranskalaiseen Hyèresin muotokilpailuun. Perustin kilpailutyöni osittain lopputyömallistooni lähestyen sitä pre-collectionin näkökulmasta. Pre-collection on termi, jolla kuvataan virallisten syys- ja kevätmallistojen välissä tuotettavaa, pienempää ja usein myös kaupallisempaa mallistokokonaisuutta, jossa suunnittelijavoitestaideoitaan ja materiaalivalintojaan (The Independent). Pidin materiaali pohjani ja muotokieleni linjassa lopputyömallistoni kanssa, vain värimaailmassa oli pieniä poikkeamia.

Osa pre-collection - malliston tuotteista saattaa päätyä suoraan sellaisenaan lopputyömallistooni, osa varioituna, joitain tuotteita jätän kokonaan pois. Koska valmistin yhden kokonaisen asukokonaisuuden kilpailua varten, pääsin testaamaan neulekokeilujeni ja suunnitelmieni toimivuutta ja kaavoitusta käytännössä. Onnistunut lopputulos toi suunnitteluprosessiini lisää luottamusta ja halua kehittää muotokieltäni ja neulospintojani vielä pidemmälle. Tämä helpotti tulevaa aikataulutusta tuotteiden valmistuksessa.

Joulukuun aikana luonnostelin paljon lisää ja liikuin kauemmaksi ensimmäisistä ideoistani. *Tuotteisiini ilmestyi uusia yksityiskohtia neuloskokeilujen määrän lisääntyessä ja rakenteet sekä pintastruktuurit monimutkaistuivat.* Suunnittelin paljon yksittäisiä tuotteita ja uudeksi haasteeksi tuli yhtenäisen, näytöksessä esitettävän kuuden asun kokoelma.

4. NEULEKOKKEILUT

neulekokeilut ovat iso osa suunnitteluprosessia ja kulkee luonnostelun rinnalla. seuraavat kappaleet käsittelevät prosessiani ensimmäisistä mallitilkuista kohti lopullisia tuotteita

VASEMMALLA: ALLA KÄSINNEULOTTUA PITSIMÄISTÄ JOUSTINNEULETTA, LÖYHÄÄ MOHAIRNEULETTA **ALLA:** NEULEKONEELLA TEHTYÄ JOUSTINNEULETTA MOHAIRISTA

4.1. MATERIAALIVALIN-

NAT Valitsin materiaaliksni juuri mohairin, sillä toteutin ennen opinnäytetyötäni projektin, jossa neuloin mohairlankaa neulekoneella yhdessä villalangan kanssa. Lopputuloksella miellytti minua visuaalisesti ja halusin jatkaa kokeilujani materiaalin parissa, joka yleensä yhdistetään käsinneulontaan, sillä pörröisyytensä vuoksi mohair takertuu helposti kiinni neulekoneen osiin. Toisena tärkeänä syynä on mohairneuloksen ominaispiirteet: harsomaisuus, keveys, läpikuultavuus ja herkkä kauneus, jotka ovat samoja adjektiiveja, joilla voidaan kuvailla mallistoani inspiroinutta musiikkia. Tunsinkin mohairin materiaalina sopivan parhaiten mallistolle tavoittelemani tunnelmaan.

Mohairlanka on pörröistä ja pääsee parhaiten oikeuksiinsa suurella tiheydellä neulottuna.

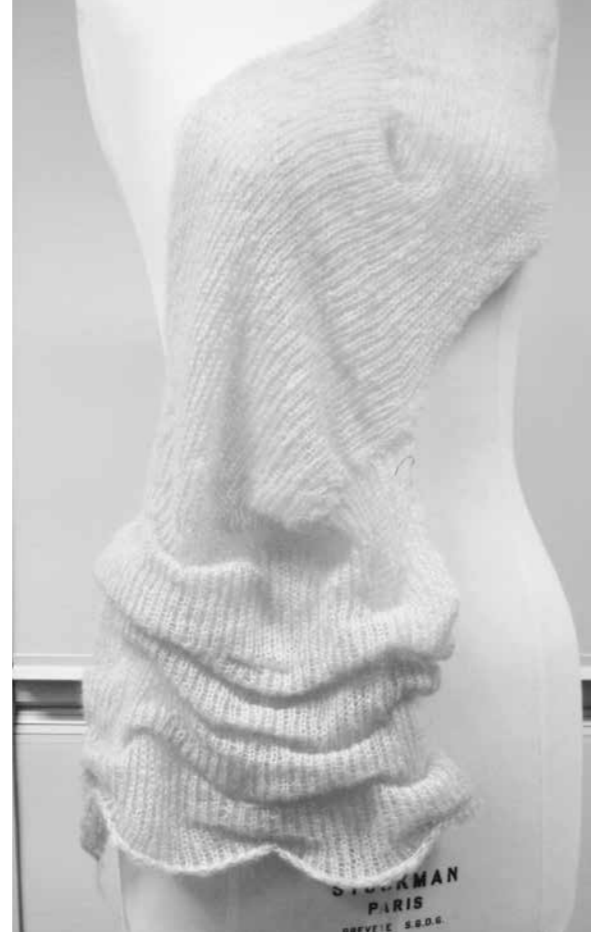
Tämä tarkoittaa käsinneulonnassa halkaisijaltaan suuria puikkoja (asteikolla 1mm-10mm puikkoja väliltä 5mm-10mm) ja koneulonnassa joko suurinta tiheyttä (asteikolla 1pt-10pt tiheys 10pt), tai neulomista joka toisella neulalla suurimalla tiheydellä, jolloin neulos on löyhintä, mitä normaalilla neulekoneella on mahdollista saavuttaa. Silkki-villasekoitelanka on hienoa, ohutta lankaa, jota on mahdollista neuloa neulekoneen pienillä tiheyksillä, jolloin neulos on napakkaa ja tasaista, sekä suuremmilla tiheyksillä, jolloin neulos on hyvin venyvää ja harsomaista. (Uusitalo-Kasvio, 1999) Tavoitteenani oli tuottaa tiheyden vaihteluilla ja erilaisilla pinnanmuokkauksilla lukuisia erilaisia neulospintoja, pitäen samalla materiaali-pohjan suppeana.

Tavoitteenani oli luoda neuloksiini pintastruktuureita, joita voidaan kuvata sanoilla orgaaninen, harsomainen ja kerroksellinen. Valitsin joukon Michael Chasen valokuvateoksia, joiden pinnanmuotoja pyrin imitoimaan neuloksella. Alussa pidin kuvia mukana kokeiluja tehdessä mutta prosessin loppuvaiheessa työskentelin muistini ja intuition varassa, jottei liikaa imitointi rajoittaisi kokeilujani.

VASEMMALLA: NEULENÄYTTTEITÄ ASETELTUNA PÖYDÄLLE **ALLA:** OIKEALTA VASEMMALLE LUKIEN MUSTA SILKKIVILLANEULE NEULOTTUNA HOLD-TEKNIKALLA, HARMAA SILKKIVILLANEULE, LUONNONVALKOISIA MOHAIRNEULEITA, JOISSA NOSTETUT SILMUKAT MUODOSTAVAT KUPRUJA JA NEULOMATTA JÄTETYT NEULAT RAITOJA

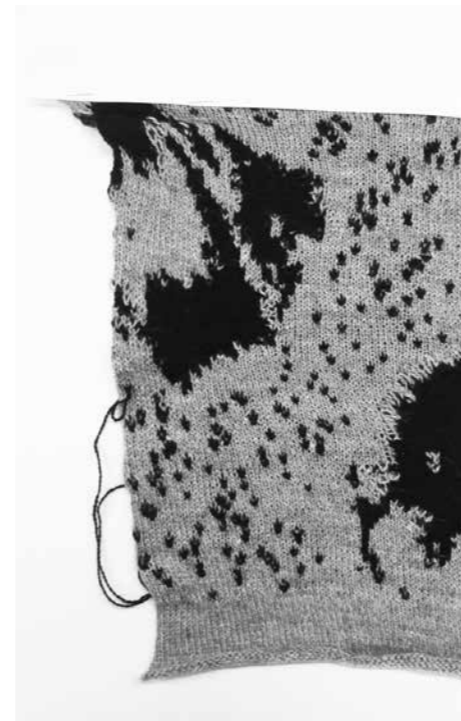
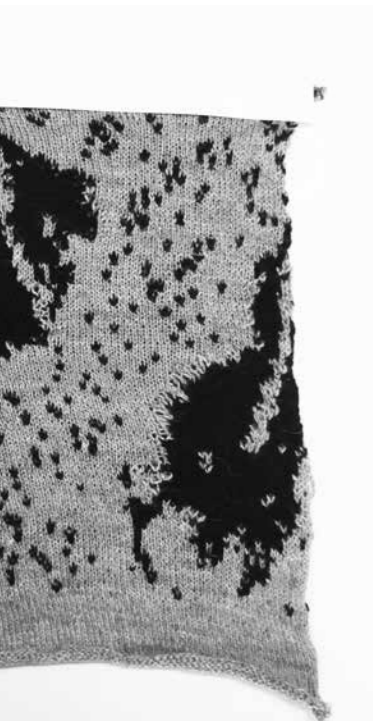
PINTASTRUKTUURINI *tavoitteena* on *näyt-*
tää ikään kuin VAHINGOSSA SYNTYNEILTÄ

Ensisijainen työskentelytapani oli kehittää manuaalisia koneneulospintoja. Manuaalinen tarkoittaa tässä yhteydessä neulospinnan muokkausta siirtelemällä ja nostamalla, tai lisäämällä ja vähentämällä silmukoita käsin neulonnan edetessä. Toinen mahdollinen vaihtoehto olisi ollut käyttää neulekoneelle valmiiksi ohjelmoituja langanjuoksuihin perustuvia neulospintoja (tuck- ja part-neulokset) tai pitsineuloskuoseja. (Sissons, 2010: 82-89)

YLLÄ JA OIKEALLA: ENSIMMÄISIÄ NEULOSKOKEU-
 LUJA MALLINUKEN PÄÄLLE ASETELTUINA LOP-
 PUVUODELTA 2012, OSA IDEOISTA PÄÄTYI MAL-
 LISTOON

3.4. KIRJONEULEKOKEILUT

Alussa tarkoitukseni oli kehittää myös muutamia kirjoneulekuvioita ja muokkasin inspiraatiokuviani photoshop - ohjelmassa yksinkertaistaen kuvioita ja vähentäen värejä. Tämän jälkeen vein muokkaamiani kuvia DesignKnit - ohjelmaan, jossa on mahdollista luoda kirjoneulekuvioita suoraan kuvatiedostojen pohjalta. Työstin muutamia erilaisia kirjoneulemalleja, jonka jälkeen siirsin yhden malleista neulekoneelle. Kokeilin kirjoneulekuviota mohairlangalla erilaisilla tiheyksillä sekä mohair- ja silkki-villasekoiteyhdistelmällä. Huomasin kuitenkin nopeasti ettei kirjoneulekuosi herättänyt minussa mitään tunteita ja koko tekniikan sisällyttäminen mallistooni alkoi epäilyttää. Totesin haluavani luoda haptisia, kolmiulotteisia pintarakenteita pelkän pinnassa olevan kuosin sijasta ja aluksi päätin luopua kirjoneuletekniikan käyttämisestä mallistossani.

Koska inspiraatiokuvani terälehdistä olivat kuitenkin tärkeässä roolissa mallistoani suunnittellessa halusin tuoda kuosin mallistooni. Tein lisää kirjoneulekokeiluja, jotka olivat jo lähellä tavoittelemiani henkeä. Ainoaksi ongelmaksi muodostui neuletekniikka, sillä kaksivärinen neulonta ilman jaquard - ominaisuudella varusteltua neulekoneetta jättää neuloksen nurjalle puolelle pitkiä lankalengkkejä, jotka ovat epäkäyttännöllisiä vaatteissa, lisäävät neuloksen paksuutta sekä vähentävät venyvyyttä. Halusin kokeilla jotain tapaa tuoda kuosi vain neuloksen pintaan ja pohdin erilaisia tekstiilipainatusmahdollisuuksia. Saadakseni tasaisen ja haptisen pinnan päädyin kokeilemaan nukkapainatusta, joka osoittautui vatreenotettavaksi vaihtoehdoksi. Löysin photoshop - kuvamuokkauksistani suoraan käyttökelpoisen kuosin, joka esitti terälehdet lähes abstrakteina muotoina. En halunnut painatuksen olevan liian erottuva, joten ideanani oli etsiä neuloksen sävyyn sopivan väristä nukkaa. Halusin tehdä myös yhden tai kaksi lycra-kankaista vaatetta neuleiden alle, joihin olisin käyttänyt nukkapainatusta samalla terälehtikuosilla.

Loppujen lopuksi tein nukkakokeilun valmiille tuotteelle, mustalle, istuvayläosaiselle mekolle. Vaikka nukkakokeilu onnistui epäonnistumisen vaarastaan huolimatta mallikelpoisesti, päätin useiden viikkojen pohdinnan jälkeen jättää koko tekniikan pois opinnäytetyöstäni. Vaikka kukkamotiivi oli hallitsevana osassa inspiraatiokuvissani koin sen silti toisarvoiseksi elementiksi. Kuosi peitti neuloksissa käyttämäni tiheysvaihtelun luomaa liukumaa paljastavaksi. Lisäksi nukkaprintin soveltuvuus venyviin, istuviin tuotteisiin ei ollut ongelmatonta ja nukan tarttuminen neulospinnalle tasaisesti oli lähes mahdotonta saavuttaa. Pyrin neuletuotteissani laadukkaaseen, viimeisteltyyn lopputulokseen ja kauniiseen jälkeen, ja epämääräinen ja epätasainen nukka kuosi olisi ollut ristiriidassa suunnitteluperiaatteideni kanssa.

YLÄRIVI: PHOTOSHOP-OHJELMASSA SHAUN DURKANIN VALOKUVASTA MUOKATTU KUVA JA SIITÄ DESIGNKNIT-OHJELMASSA TEHTY NEULEKUOSI

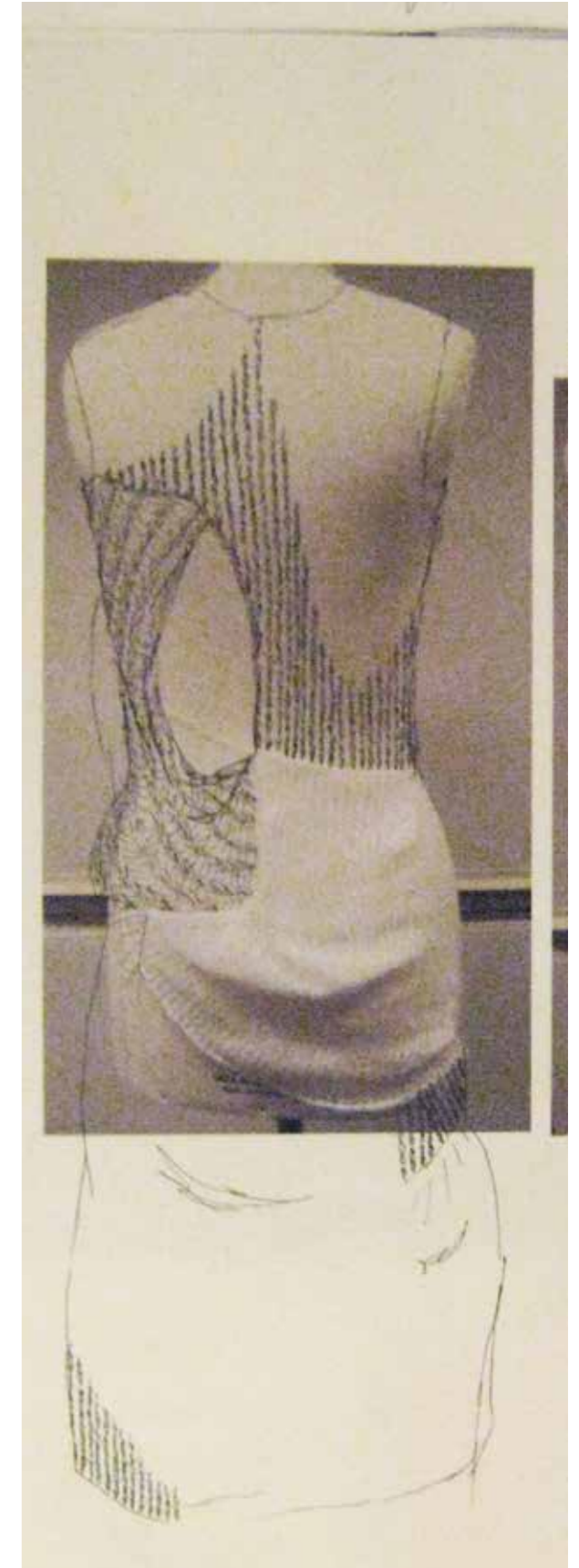
ALARIVI: KAKSI KIRJONEULEKOKEILUA POHJAUTUEN YLLÄOLEVAAN KUOSIIN JA SEN VARIAATIOIHIN

*Minulle on tärkeää, että TUOTTEIDEN LAATU JA VIIMEISTE-
LYN TASO ON PARAS mahdollinen*

3.2.3 NEULOSTYYPIT Osassa tuotteista halusin yhdistää käsin neulottuja osuuksia ja koneneuletta, osan pitäen kokonaan koneneulottuina. Käsin sain neulottua pitsimäistä hyvin löyhää neulosta sekä muokkaamaan pintaa tavoin, joka olisi ollut liian haastavaa koneneulonnassa, kuten useiden silmukoiden siirtämistä puikolla neulonnan edetessä. Minulla oli käytössäni kotitalouksiin tarkoitettu, standarditeheyksien neulekone (engl. Standarg Gauge Domestic Knittig Machine), joka asetti työskentelyni raamit. Teoreettisesti suurempaa osaa tuotteitani olisi mahdollista valmistaa alusta loppuun teollisella neulekoneilla kuin mihin minulla on mahdollisuus.

Neuloksen etuna on mahdollisuus valmistaa kolmiulotteisia tuotteita vähällä saumoituksella. Valmiista neulepinnasta on mahdollista poimia silmukoita neulekoneelle tai neulepuikoille ja näin neuloa vaateen seuraava osa suoraan kiinni, jolloin ompelua ei tarvita. Neuletuotteita voi valmistaa kolmella eri tavalla: joko neulomalla levyä, jolloin valmis neulos leikataan haluttuun muotoon ja saumat yhdistetään toisiinsa saumurilla purkautumisen estämiseksi (engl. cut and sew), neulomalla tuotteiden sivusaumat ja helma suoraan muotoon, mutta leikkaamalla pääntie, kädentie ja hihan pyöriö muotoon, tai neulomalla tuotteet suoraan muotoon, jolloin vaatteiden reunat ovat valmiiksi oikean muotoisia eivätkä purkaudu (engl. fully fashioned) (The Cutting Class). Viimeksi mainittu työskentelytapa on yleisesti käytössä käsinneulonnassa. Se on kaikkein haastavin, aikavievin mutta samalla siistein tapa neuloa ja viimeistellä tuotteet. Olen neulonut aina tuotteet suoraan muotoon niin työskennellessäni omien projektien parissa kuin harjoittelupaikoissani neulesuunnittelijoilla Helsingissä ja Lontoossa. Minulle on tärkeää, että tuotteideni laatu ja viimeistelyn taso on paras mahdollinen, joten minulle oli itsestään selvää valita kyseinen työskentelytapa myös lopputyömallistooni.

OIKEALLA: LUONNOKSIA, JOSSA HAHMOTTELEN MALLINUKEN PÄÄLLÄ KUVAALMIENI NEULEKOKEILUJEN PÄÄLLE MAHDOLLISTEN VAATTEIDEN MUOTOILUA

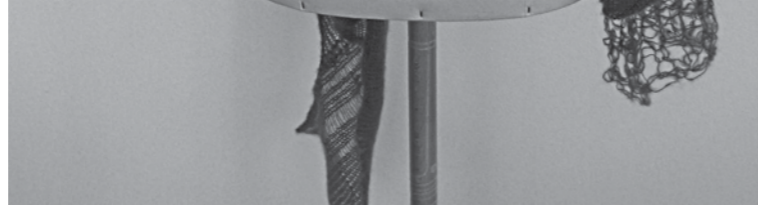

5. TOTEUTETUT TUOTTEET

seuraavissa kappaleissa käsittelen toteutettujen tuotteiden valmistusprosessia kaavoituksesta prototyyppien kautta lopullisiin vaatteisiin

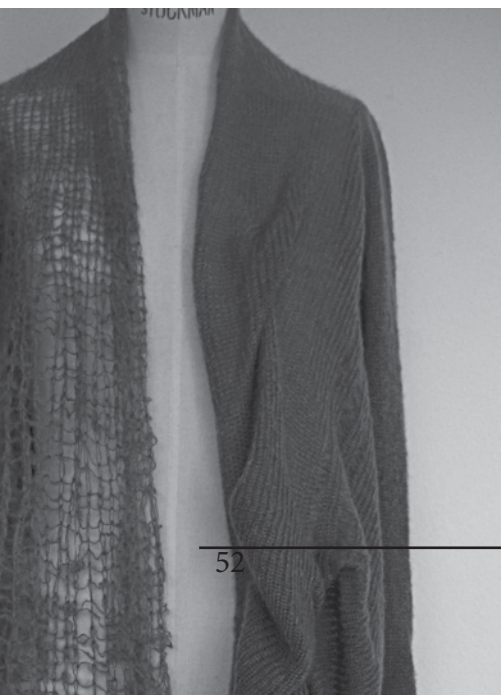
ALLA: NEULETAKIN KAAVOITUSTA JA MITOITUSTA, KAAVA ON ENSIN PIIRRETTY OIKEAA VASTAAVAAN MUOTOON, JONKA MUKAAN ON LASKETTU NEULONNAN EDESSÄ TEHTÄVÄT LISÄYKSET JA VÄHENNYKSET

YLLÄ: PROTON VAIHEITA NEULATUSTA KANGASPROTOSTA OMMELTUUN VERSIOON JA NEUOTTUUN PROTOTYYPPIIN **ALA- JA YLÄREUNASSA:** VALMIS TUOTE MALLINUKEN PÄÄLLÄ

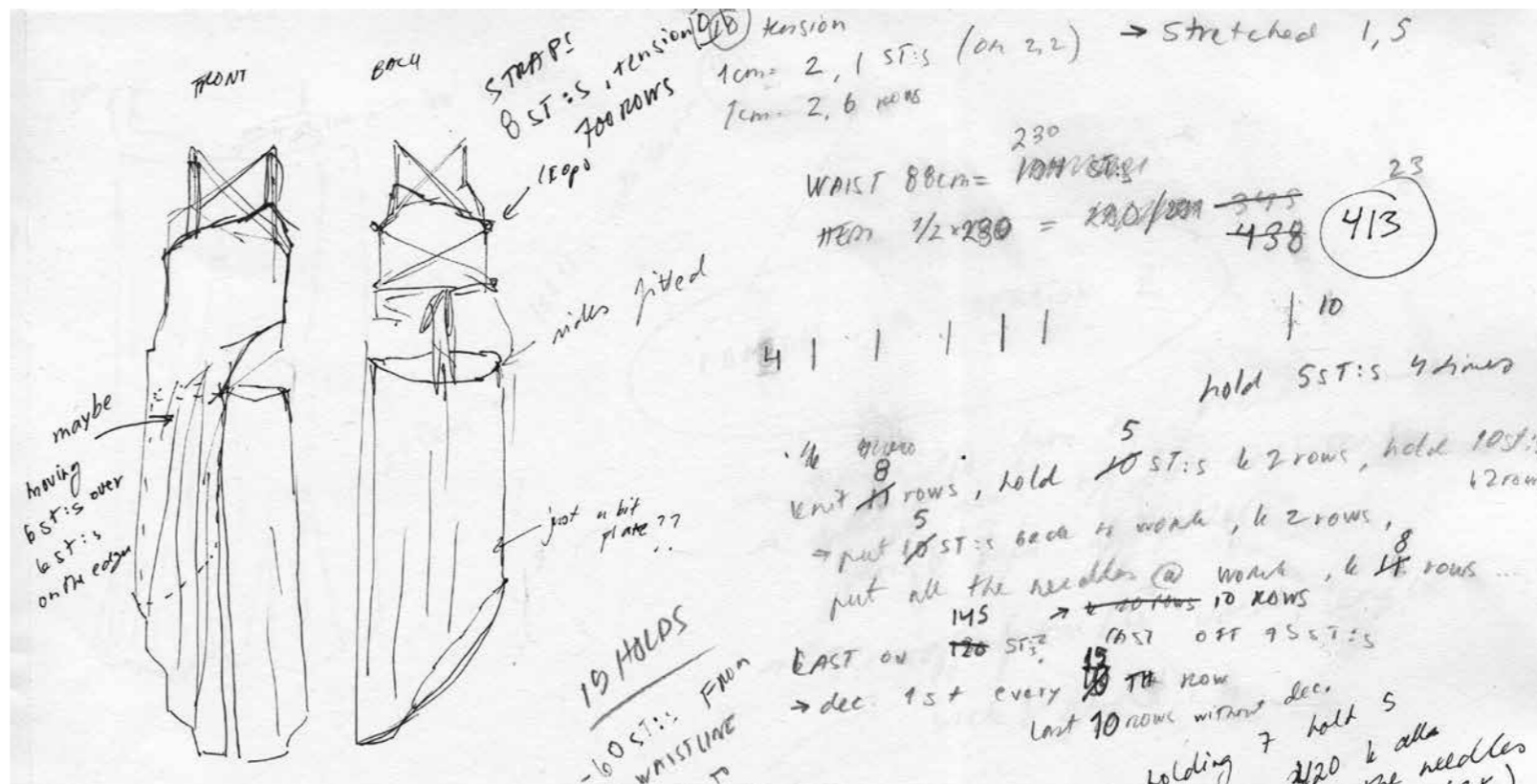
5.1 ENSIMMÄINEN ASUKOKONAISUUS Ensimmäisessä vaiheessa toteutin harmaan mohairvillatakin. Aloitin tuotteen valmistuksen tekemällä prototyypin trikoverkkokankaasta. Verkkokangas sopi hyvin prototyypini materiaaliksi, sillä pystyn leikkaamaan täsmälleen suoria linjoja seuraamalla kankaan verkkoruudutusta. Tämä helpotti suuresti työskentelyäni, sillä neulon riveittäin: aloitus- ja lopetussilmukkani ovat useimmiten viivasuoria linjoja. Prototyypin valmistumisen jälkeen siirsin sen kaavamuotoon, joka oli haastavaa, sillä on vaikea arvioida kuinka paljon neulos venyy valmiissa tuotteessa. Prototyypin saumojen pituuksia täytyy joskus muuttaa huomattavasti itse neulotussa tuotteessa, jotta mitoitus olisi halutunlainen. Kaavan valmistumisen jälkeen tulee vielä valmistaa neulottu prototyyppi, varsinkin, jos neulepinnassa on laskoksia, raitoja, tai muita yksityiskohtia, jonka haluan asettuvan juuri tietyllä tavoin. Neulettakia valmistaessani tämä tuli selvästi esiin, sillä toteuttamani tuote käyttäytyi hyvin eri lailla kuin trikoverkkokankaasta valmistamani versio. Trikookangas on jäykempää ja venyy paljon vähemmän kuin mohairneulos.

Neuletakin vasen etukappale on helmasta sivusaumaa kohden neulottu pitkänomainen, voimakkaasti laskostettu ja orgaaninen. Sitä tasapainottaa oikean etukappaleen läpikuultava löyhästi käsin neulottu, laskeutuva ja symmetrinen lyhempi kappale. Vasenta etukappaletta koristavat kolme raitaa, jotka muodostuvat useamman vierekkäisen neulan ollessa poissa työasennosta. Raidat päättyvät kädentielle ja jatkuvat kohdistetusti hihassa. Osa vasemmasta etukappaleestajatkuu suoraan niskan yli kaulukseksi. Takakappale on neulottu poikittaissuunnasta suoraan vasemman etukappaleen sivusauman silmukoista. Olen tässä neuletakissa käyttänyt tekniikkaa, jossa saumakohtien silmukoita ei päätetä pois työstä, vaan halutun kerrosmäärän saavutettua neulotaan muutamia kerroksia jätelangalla, jonka jälkeen silmukat tiputetaan pois työstä. Jätelangalla, englanniksi waste yarn, tarkoitetaan työn neulelangasta tarpeeksi poikkeavaa, helposti purettavaa lankaa, jolla estetään avoimeksi jätettyjen silmukoiden purkautuminen. Kun silmukat nostetaan takaisin neulekoneelle jätetään jätelangasta neulottu osio neuloksen takapuolelle ja puretaan vasta neuleen ollessa valmis. (Sissons, 2010:146-147) Rajaa ensiksi neulotun osion ja uuden neuloksen välillä ei pitäisi näin huomata lainkaan. Villatakissa sivusaumasta neulotun takakappaleen lisäksi myös käsin neulottu etukappale lähtee suoraan avoimista silmukoista, jolloin vaatteen ainoat saumat

OIKEALLA: NEULEKAAVAN TEKOA **VASEMMALLA**
JA ALLA: PUOLIVALMIIN TUOTTEEN MITOITUKSEN
 POHDINTAA

ovat takakappaleen ja oikean etukappaleen sivusauma, sekä hihan ja kädentien saumat.

Asukokonaisuuteen kuuluva harmaa, hyvin yksinkertainen silkkivillamekko, jonka muotokieli perustuu välikokoelmaani: etukappale laskeutuu vesiputousmaisesti toiselle sivulle ja muodostaa laskoksia. Kaava pohjautui toppiin, jonka tein alunperin Hyères - muotokilpailuun lähettämäni asukokonaisuuteen. Lisäsin mekcon etukappaleeseen pituutta, jolloin se laskeutuisi polvipituiseksi. Lisäsin myös vyötärön korkeudelle hold - tekniikalla pituutta kappaleen vasemmalle sivulle, jolloin etuosa laskeutuisi kauniimmin. Toppimainen yläosa kiertyy vartalon ympäri suoraan kappaleeseen neulomillani pitkällä olkaimilla. Olkaimet menevät läpi kappaleen sivuissa olevista lenkeistä, risteävät selässä ja ne solmitaan lopulta taakse vyötärölle rusetille. Takaosa muodostuu korsettimaisesti risteävästä nauhoituksesta ja paljastaa koko selän. *Yksityiskohta on saanut innoituksensa suorimmin Tamarynin omasta pukeutumisesta: halusin tuoda mallistooni sensuellisuutta ja seksikkyyttä hienostuneella tavalla.* Mekko on tarkoitettu puettavaksi neuletakin parina, joka myös paljastaa osan selästä: yksityiskohta korostaa samalla myös takin yllättäviä leikkauksia. Hameosan neuloin poikittain valmiiksi oikean pituisena: aloitin keskietusaumasta ja päätin työn sen pituuden riittäessä vyötärön ympäri. Lisäsin helmaan reilusti enemmän kerroksia kuin lantiolle, pitäen kuitenkin kappaleen suoralinjaisen näköisenä ja helman vain hieman lainetivana. Koko hameosaa koristaa nostetuista silmukoista muodostuneet, pitkänomaiset kohokuviot, jotka toistuvat kaikissa kelloitetuissa silkkivillatuotteissani.

5.2 TOINEN ASUKOKONAISUUS

Seuraavana tuotteena aloitin mustan silkkivillasekoitemekon valmistuksen. Mekkoon kuluu suuria määriä kallista lankaa, joten tein suurin piirtein lopullisen tuotteen venyvyyttä vastaavasta trikookankaasta viimeistellyn prototyypin, jonka pohjalta piirsin kaavat. *Mekko yhdistää samassa kappaleessa eri tiheyksistä neulosta, joka tekee kaavoituksesta haastavaa: laskutoimitusten täytyy olla tarkkoja, jotta kappaleista tulee oikean kokoisia.* Pohdin kaavoitusvaiheessa vielä tuotteiden yksityiskohtia ja lisäksi helmaan kaksi näyttävää laskosta, jotka muodostuvat kun osio helmasta nostetaan lantiolle, tuodakseni eloa muuten yksinkertaiseen neulepintaan. Valmistaminen oli pitkä prosessi, sillä jouduin lisäämään sekä helmaan leveyttä kappaleen valmistumisen jälkeen, että tekemään etukappaleen kahteen kertaan oikean mitoituksen saavuttamiseksi.

keen päädyin kuitenkin radikaaliin ratkaisuun: nukkapainatus pois, etu- ja takakappale tehdään toisen kerran ja mitoitus laitetaan kuntoon. Täten tärkeä tiheydenvaihtelu läpinäkyvästä peittäväksi nousisi pääosaan ja helma saisi enemmän huomiota. Minimalistisuus oli osa tavoitteistani, jonka saavutin luopumalla turhasta kuosista.

YLLÄ: ENSIMMÄINEN KOKEILU HELMAN LASKOKSESTA JA KYLJEN PALJASTAVASTA LEIKKAUKSESTA
ALLA: LIIMALLA KIINNITTYVÄ NUKKAPRINTTIPAINATUS, JOKA HYLÄTTY LOPPULISESTA TUOTTESSA EPÄOLENNAISENA
OIKEALLA: TRIKOOKANKAINEN PROTOTYYPPI MEKOSTA VIITOITTA AKAVAN TEKOAA

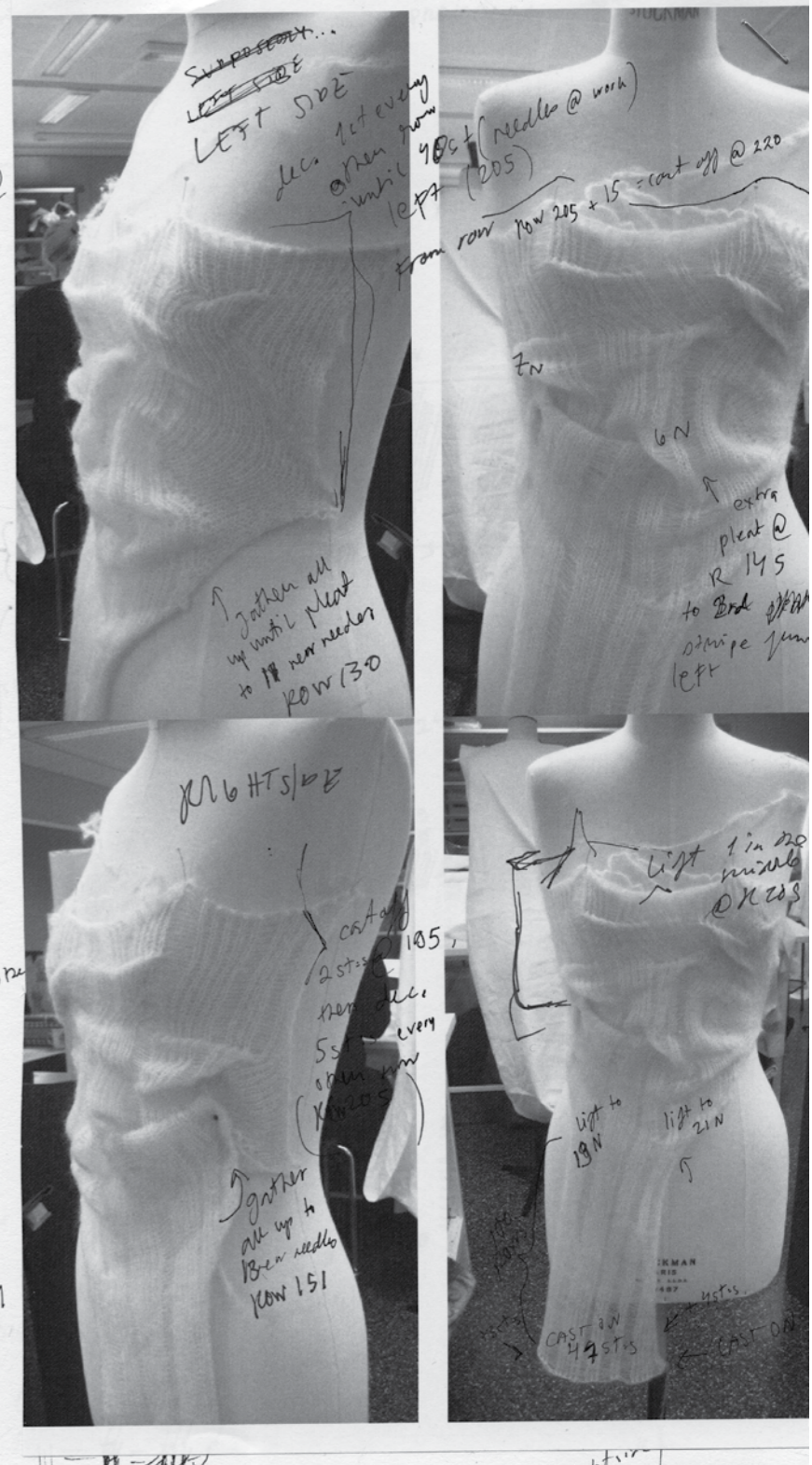
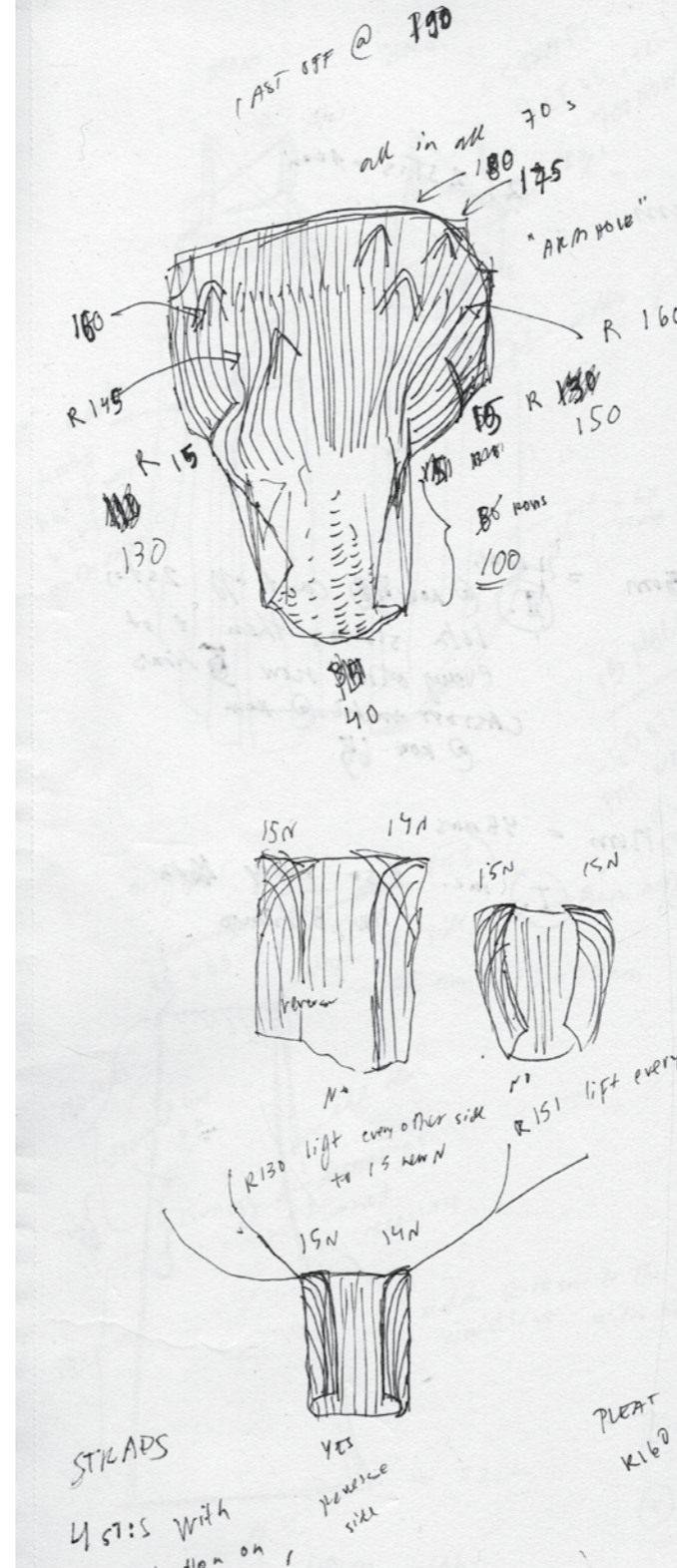
Tarkoitukseni oli toteuttaa etukappaleen yläosan nukkapainatus ennen kappaleiden ompelua yhteen, mutta totesin sen onnistuvan vasta testattuani tuotteen venyvyyden. Nukkapainatus toteutetaan painamalla ensin haluttu kuvio tekstiililiimalla, joka sulaessaan kiinnittää nukan. Liima kuitenkin kovettuu lähes joustamattomaksi, jonka takia pelkäsin sen aiheuttavan joustavaan neulepintaan ikäviä vedoksia tuotteen ollessa päällä. Päädyin siksi venyttämään kokoon ommellun yläosan pahvin päälle, joka vastasi suurin piirtein tapahtuvaa venyvyyttä. Pelon sekaisin tuntein lisäksi liiman ja kiinnitin nukan prässillä. Suureksi huojuksen myötä lopputulos onnistui ja näyttää halutunlaiselta. Riskinä olisi ollut joutua uusimaan mekon yläosa kokonaan, jos kokeiluni olisi epäonnistunut. Pitkän pohdinnan jäl-

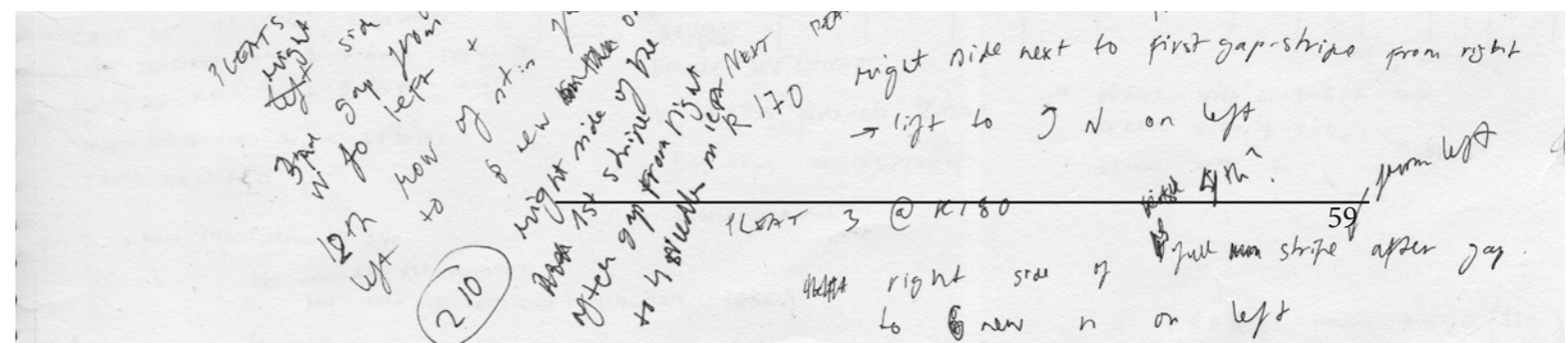
5.3 KOLMAS ASUKOKONAISSUUS Kolmas asukokonaisuuteni on harmaa mohairasu, joka koostuu joustinneulehousuista, sekä topista, joiden alla on kirsikanpunainen ohut viskoositrikoopaita. Housut pohjautuvat samaan kaavaan, jolla tein välikokoelmaani toteuttamani alaosan. Suunnittelin uuteen versioon lahkeen ympäri polven alapuolella kulkevan leikkauksen, joka on ommeltu yhteen mustalla, selkeästi erottuvalla nauhalla ristipistoin, joka muistuttaa korsettinauhoitusta. Leikkauksen toteuttaminen muotoon neulottuihin housuihin oli haastavaa ja saumat venyvät eri lailla riippuen siitä olivatko ne muodostuneet silmukoita vähentämällä tai lisäämällä. Tästä johtuen jouduin huolittelemaan reunat virkkaamalla, jossa oikean tekniikan löytäminen vei aikansa. Myös housujen keskietu- ja keskitaakasauman ompelussa jouduin kokeilemaan useita eri tekniikoita, ennen kuin lopputulos oli riittävän laadukkaan näköinen.

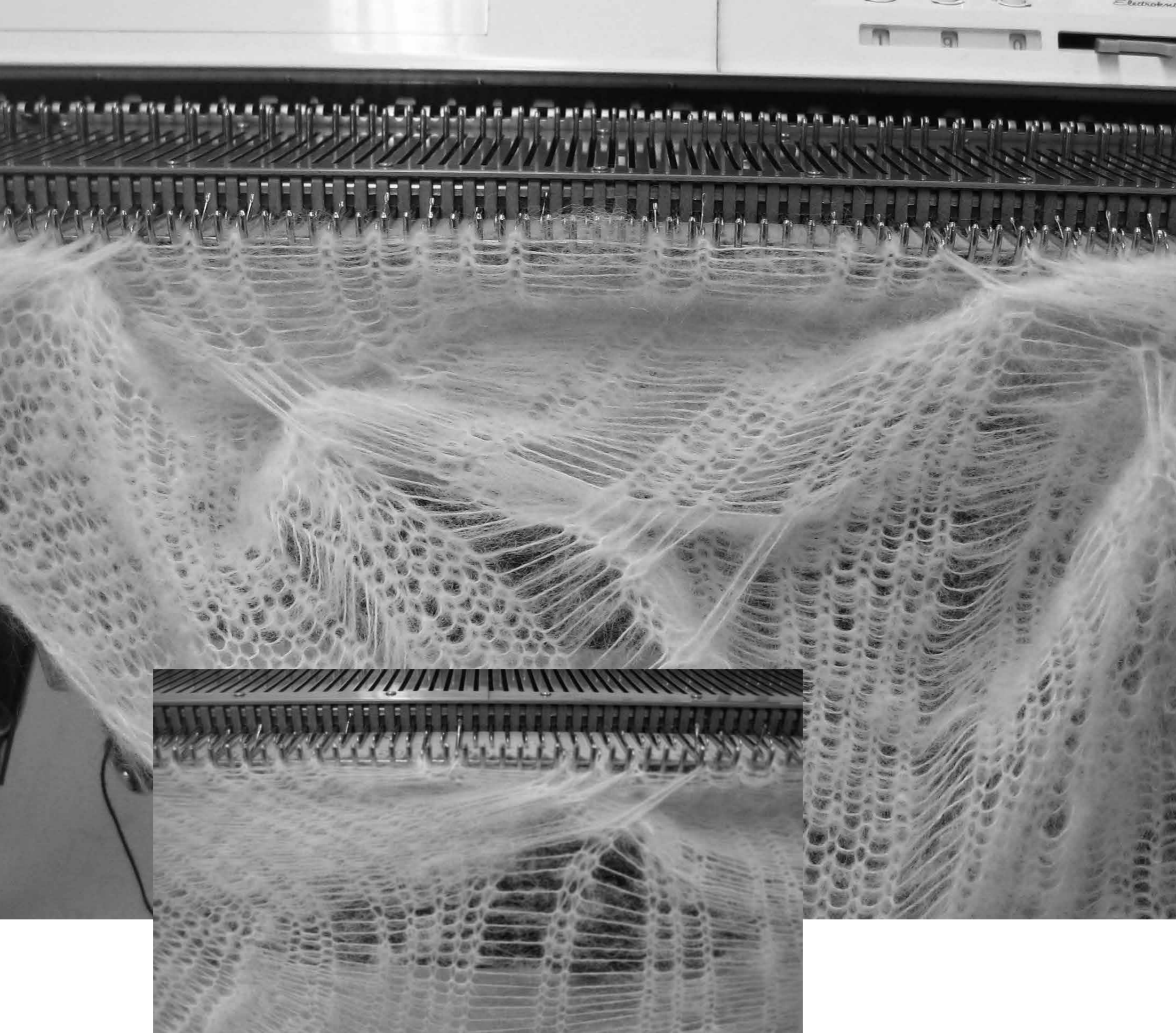
Tarkoitukseni oli ommella lahkeen poikittaissauma venyvällä, korujen tekoon tarkoitettulla kumilangalla mutta lanka on ohutta, eikä erotu tarpeeksi taustastaan, jonka takia sauma ei erotu tarpeeksi selkeästi. Päätin lopulta korvata ne ensimmäisillä toteuttamillani housuilla, jotka ovat muuten samanlaiset, mutta ilman leikkaussaamaa. Ensimmäiset housuni ovat laadultaan lähes täydelliset, ja koska asun yläosa on monimutkainen, on parempi että alaosa on yksinkertaisempi. Lisäsin housuihin alkuperäisen suunnitelman mukaiset takataskut ja vyötärölle kiristysnauhan. Toivon pystyväni kuitenkin kehittämään suunnitelmaani leikkaussaumasta tulevaisuudessa.

Yläosana olevan neuletopin kaava pohjautui jo toteuttamaani neulepaitaan. *Topin etuosa on kokonaan muotoiltu ja pintaa elävöittävät laskokset ja monet raidat, jotka saavat neuleen pinnan näyttämään kerrokselliselta.* Kehitin muodon ensin piirtämällä paperille ja laskemalla tarvittavat silmukoiden nostot ja lisäykset tai vähennykset, joilla toivoin saavuttavani halutun lopputuloksen. Mohairlangan neulominen on nopeaa ja löyhä neulos kuluttaa lankaa vähän, joten tein kaavani perusteella prototyypin. Lisäsin prototyypin tarvitsemat muutokset työohjeisiini, jonka jälkeen toteutin valmiin etukappaleen. Olkapäät paljastavat lyhyet hihat valmistin suoraan aikaisemman neulepaidan työohjettani muokkaamalla, jonka jälkeen ompelin neuleen kasaan. Takakappaleen sijasta neule kiinnittyi sivusaumoihin lenkeillä kiinnittyvillä olkaimilla, jotka risteävät selässä ja ne solmitaan rusetille alaselässä. Korsettimainen, risteävä nauhoitus toistuu useissa vaatekappaleissa joko saumayksityiskohtana tai

VASEMMALLA YLLÄ: VALMIIT NEULEHOUSUT VÄLIKOKOELMASTA ILMAN TAKATASKUJA KUVATTUNA MAL-LIN PÄÄLLÄ **TÄLLÄ SIVULLA:** NEULETOPIN KAAVAPOHDINTAA JA PROTORYYPIN TEHTYJÄ MUUTOKSET

kokonaan korvaten asujen selkäosan. Tämä toimii yhdistävänä tekijänä eri muotokielisten asujen välillä.

Topin alle toteutin kirsikanpunaisen, viskoositrikoota olevan pitkähihaisen ja istuvan paidan, johon pohdin painavani kukkakuosin nukka-painatuksella. Epäilin kuitenkin jo alussa joutuvani mahdollisesti kokeilemaan muita painatustapoja, sillä kuten mustan neulemekon kohdalla, olisi paidan joustavuus tuottanut ongelmia nukan kanssa. Lopulta päädyin samaan ratkaisuun kuin mekossa: ilman nukkaa on parempi. Lopputulos ei olisi vastannut laatuvaatimuksiani ja olisi kilpaillut huomiosta neuletopin kanssa. Paidan pääntien huolitellin kaitaleella, jonka ompelin tasosaumatikillä. Käytin tasosaumatikkiä yksityiskohtana myös olkasaumassa, kädentiellä, hihansuissa sekä helmassa.

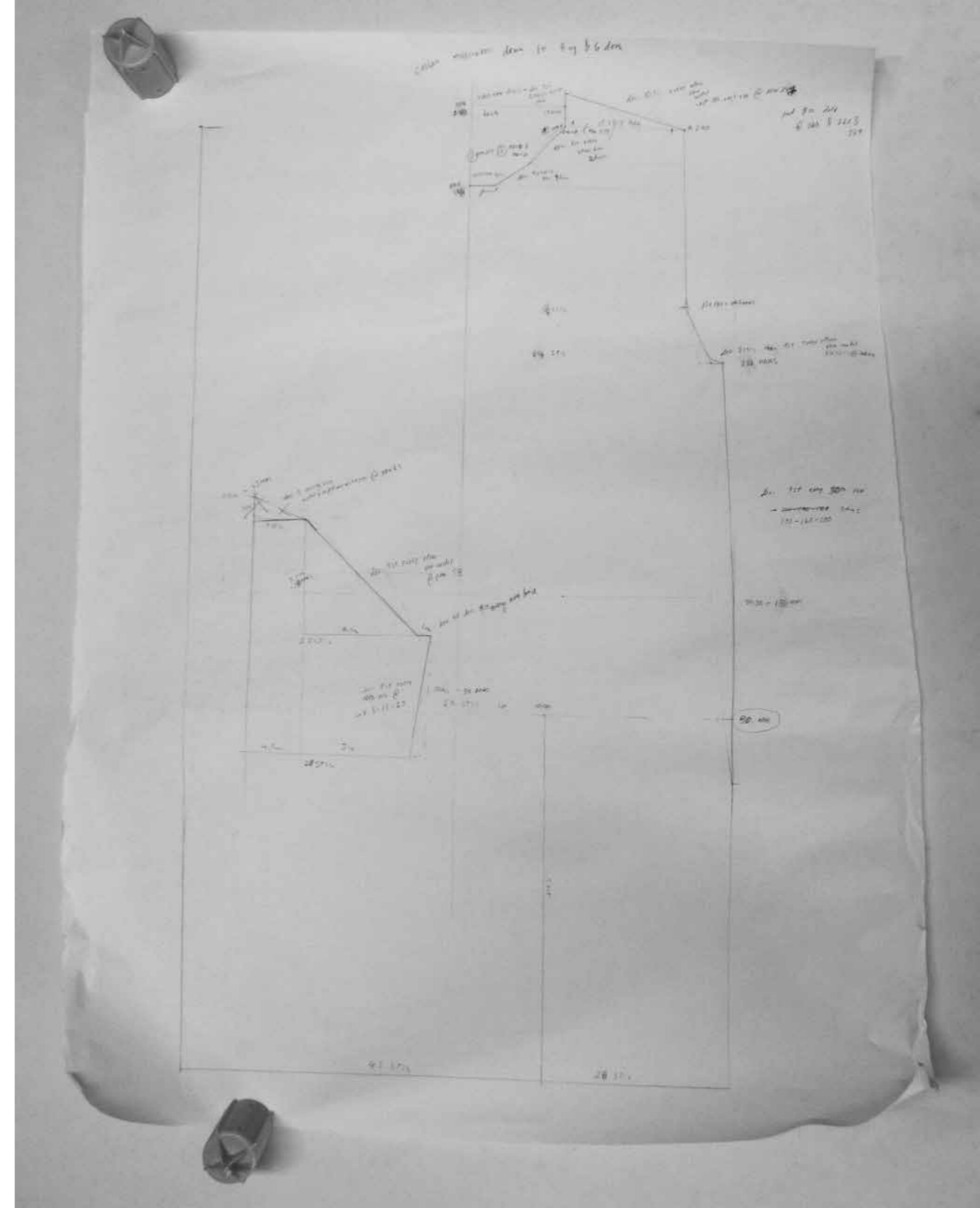
TAKANA JA VASEMMALLA: TOPIN TEKOPROSESSIA NEULEKONEELLA, JOSSA NÄKYVÄT AIKAISIMPIEN SILMUKOIDEN NOSTAMINEN NEULOILLE, JOLLOIN MUODOSTUU EPÄSYMMETRISIÄ LASKOKSIA.

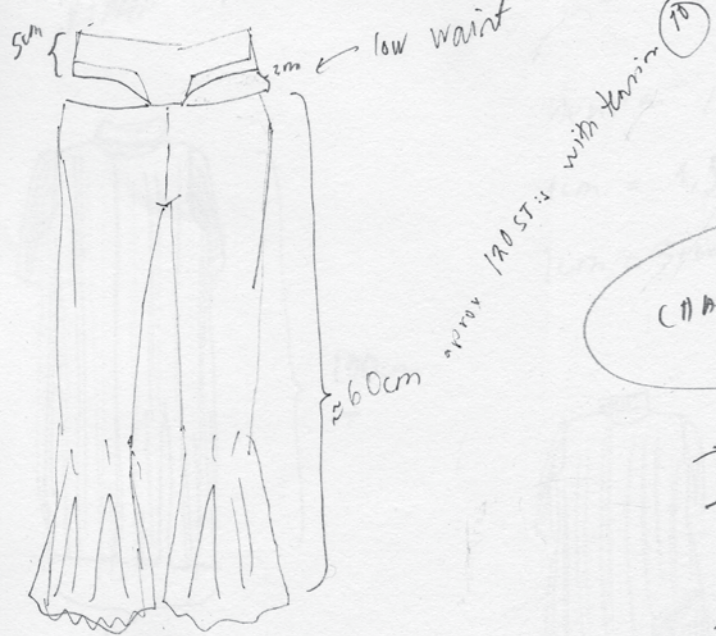
5.4 NELJÄS ASUKOKONAI-

SUUS Neljäntenä asukokonaisuutena tein t-paitahihaisen, etu- ja takahalkioilla varustetun fuksianpunaisen joustinneulemekon, jonka pientä poolokaulusta ja helmaa koristaa huoltelutikki. Aloitin neulomisen helmahalkion pienemmästä kappaleesta. Tämän jälkeen asetin kappaleen neulat odottamaan ja neuloin leveämmän helmakappaleen samaan pituuteen. Kun kerroksia oli molemmissa erikseen neulotuissa kappaleissa yhtä paljon neuloin kaikki silmukat yhdessä loppuun asti. *Pääntietä ei ole päätelty erikseen, vaan se on muotoiltu jättäen yksitellen neuloja neulomatta päätien kohdalla keskellä kappaletta.* Kun olkapäät oli päätelty, jatkoin pääntiellä odottavilla neuloilla suoraan suorakulmaiseen poolokaulukseen. Pääntiellä ei ole saumaa, mutta se on silti muotoiltu kaulaa myötäileväksi - oivallus, jonka sain vasta kappaletta tehdessäni. Sama on toistettu takakappaleessa. Hihat on neulottu suoraan muotoon.

Ainoaksi ongelmaksi tuotteessa muodostui valitsemani langan huono laatu. Vaikka kyseessä oli täsmälleen sama lanka kuin käyttämäni harmaa ja musta mohair, oli kyseinen värierä lähes surkeaa. Langan mohairkarvat keräytyivät neuloessa sumppuihin paljastaen sisällä kulkeneen polyamidilangan, jolloin neuleeseeni muodostui kaljuja, rei'iltä näyttäviä kohtia, sekä epämääräisiä karvamöykkyjä. Olen harmissani tapahtuneesta, mutta tutkin kaikki lankani, joista yksikään ei näyttänyt paremmalta. Minun on siis tyytyminen näihin huonolaatuisiin tuotteisiin.

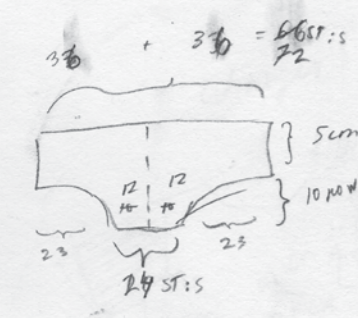

VASEMMALLA: VALMIS MEKKO MALLIN PÄÄLLÄ,
YLLÄ: MEKON KAAVA PAPERILLA JA NEULONTAOHJEET

CHANGES TO VERSION II

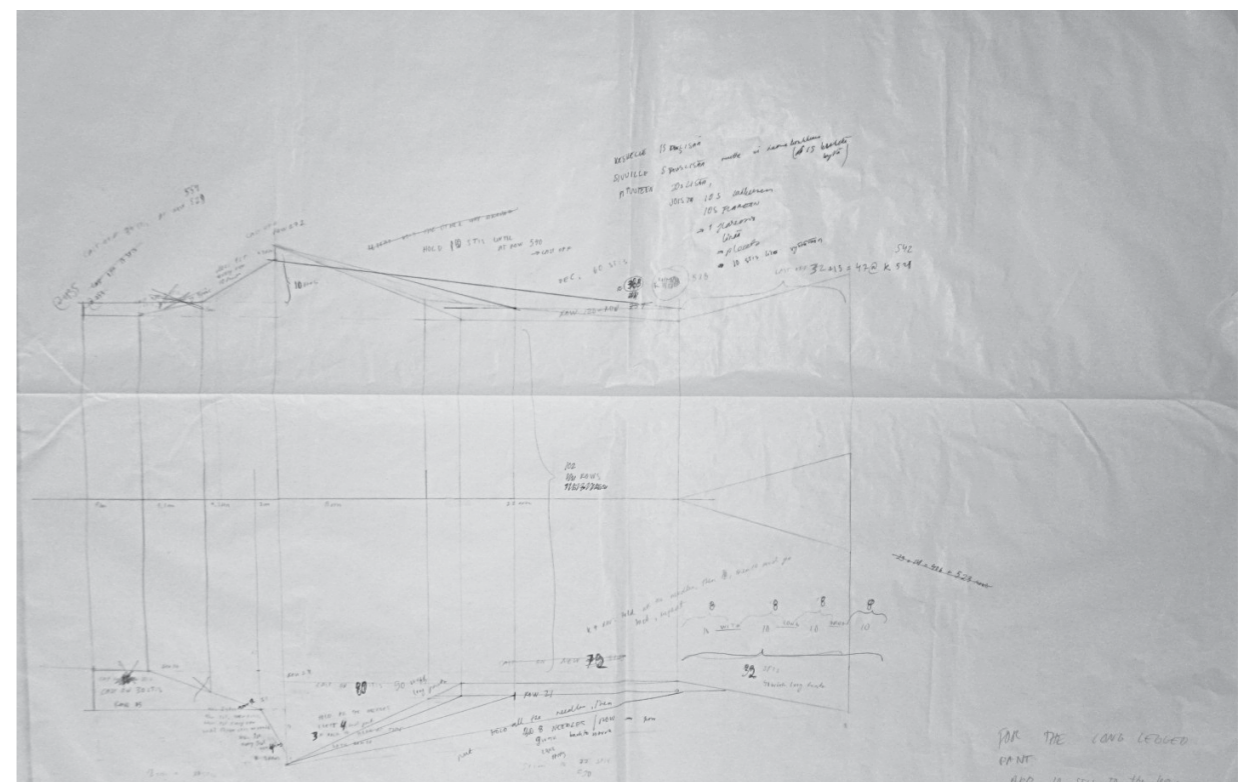
- 4 rows off from the small width
- approx 5 rows off from the center front & back altogether?
- 5cm off from the waist length back & front

5cm = 17.5 x 20 → 3 rows / tension = 24 rows in total
 10 rows = 3cm
 → fold 23 ST:5 and put 4 ST:5 each to work / every other row

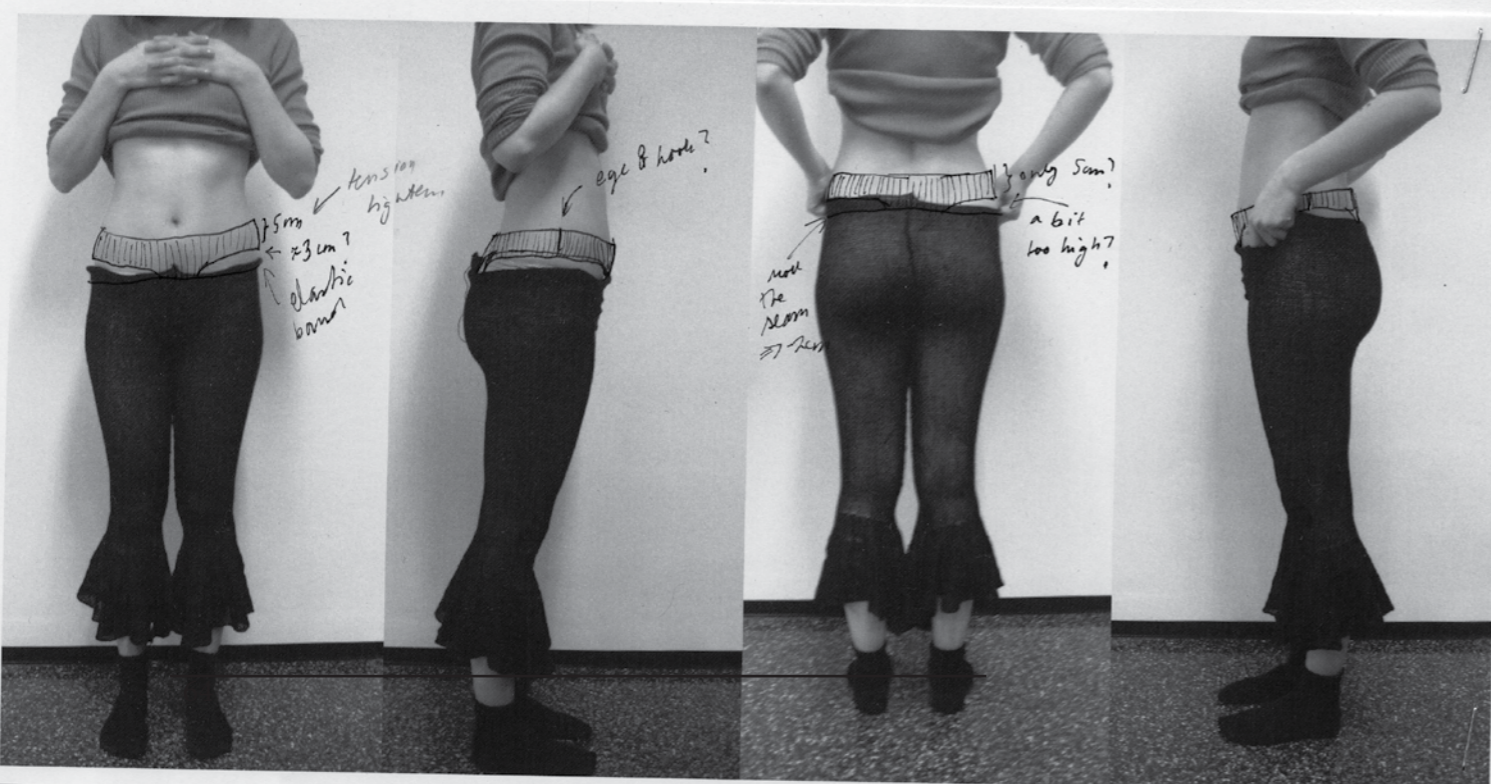
when @ row 10 switch to tension 9 → knit 3 rows / each tension → cast off @ 24

Käytin aikaa saavuttaakseni TÄSMÄLLEEN OIKEAN ISTUVUUDEN ja vyötärön korkeuden housuilleni.

Mekon parina on ilman sivusaumaa neulotut silkivillahousut, joiden toteuttaminen oli haasteellista. Olen hyvin tyytyväinen onnistuneeseen lopputulokseen. Housut neulottiin sisäsaumasta lähtien horisontaalisesti jalan ympäri suoraan muotoon. Haasteellisinta oli laskea keskietu- ja takasauman kavennukset ja lisäykset, sekä selvittää neuleen venyvyyden ja joustavuuden suhde istuvassa tuotteessa. Housujen lahkeensuu on kellotettu polvesta alaspäin ja lahje päättyy puoli-väliin pohjetta paljastaen nilkat. Käytin aikaa saavuttaakseni täsmälleen oikean istuvuuden ja vyötärön korkeuden housuilleni. Vyötärö on tarkoituksella hyvin matala, sillä neuloin erillisen, lantion sivut paljastavan vyötärökaitaleen housuilleni, imitoiden mustan silkivillaneulemekon kyljet paljastavaa yksityiskohtaa

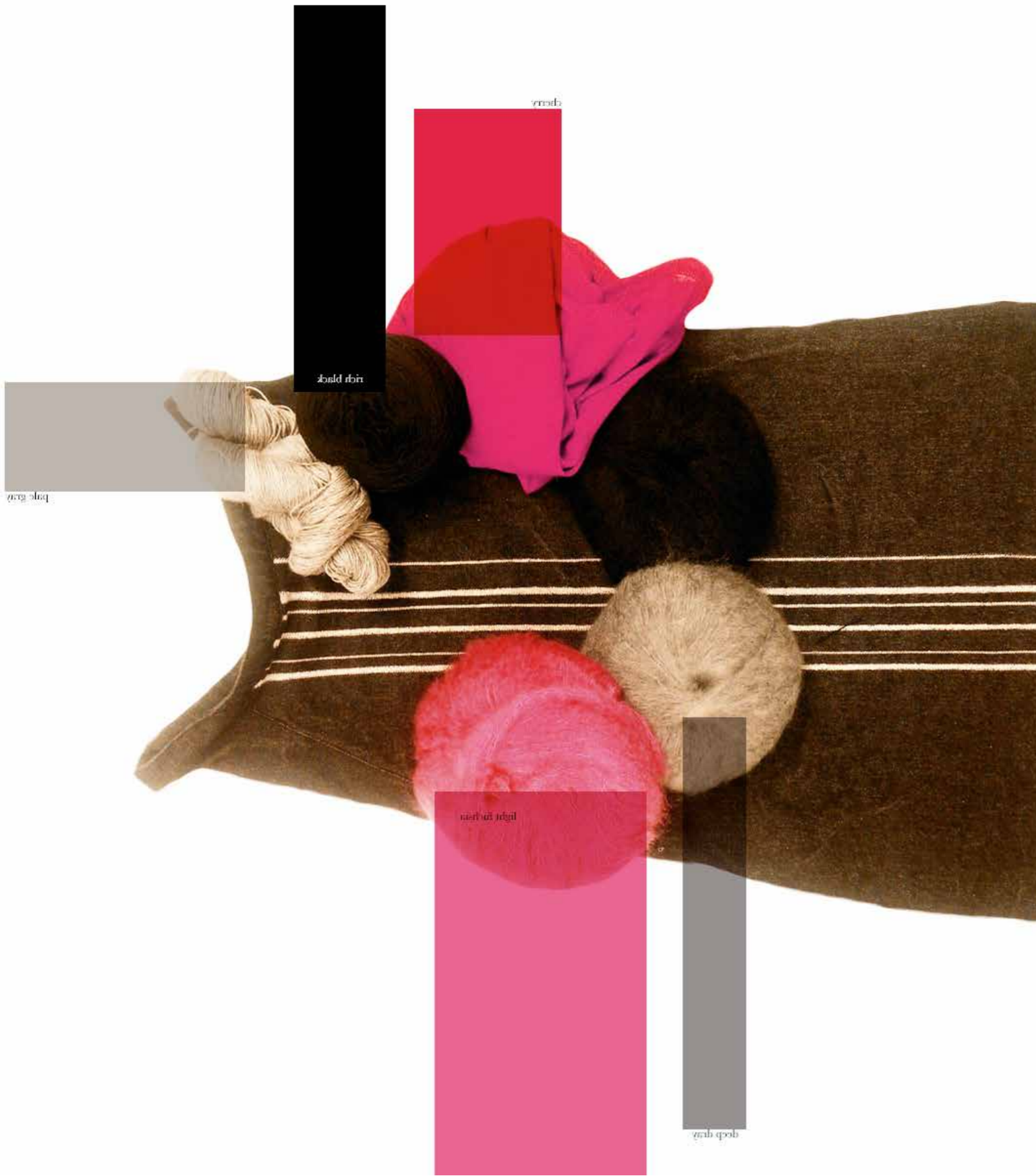
Saatuani housut vihdoin valmiiksi jäi ratkaistavaksi enää saumojen ompelu, sillä löyhä päättelytapa jätti reunan reikäisen näköiseksi verrattuna alitusreunaan. Päädyin ompelemaan sauman poikkeuksellisesti ompelukoneella kauniin jäljen saavuttamiseksi.

5.5 MUUT ASUKOKONAIUUDET Toteutin myös denim-housut ja niiden pariin mustan mohairneulepaidan, joka toisti samaa, vartalon ympäri kiertyvää muotoilua kuin neuletakissa, sekä vartalon edestä ristiin kietoutuvan, vesiputousmaisesti sivuille laskeutuvan silkkivillaneuletopin. Tämä on viides asukokonaisuus. Kuudentena asukokonaisuutena toteutin mohairvillatopin syvällä kaula-aukolla, jonka alaosa rakentuu vartalon ympäri kietoutvista, käsinneulotuista joustinneulekappaleista. Nämä kappaleet solmitaan lantion sivulla, josta ne laskeutuvat polviin asti. Topin parina on musta kellohelmainen denim-hame.

VASEMMALLA: MUSTAN NEULEPAIDAN PROTOTYYPI, JOKA ON NEULOTTU YHTENÄ KAPPALEELTA VASEMMALTA KÄDENTIELTÄ NISKAN YLI OIKEALLE HELMAAN

6. MALLISTO

seuraavilla sivuilla esittelen opinnäytetyömallistoni

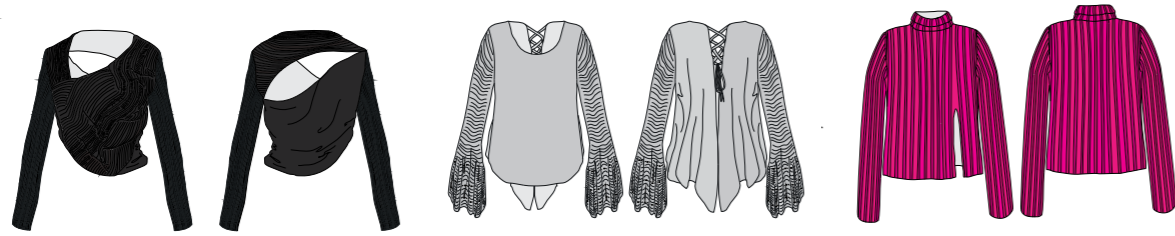
VASWMMALLA: MALLISTON VÄRIKARTTA JA
KÄYTETYT MATERIAALIT

the sound is moving in
F/W 2013-2014

1.-3. neulepaidat

4.-8. topit ja aluspaidat

9.-12. housut

13.-15. hameet

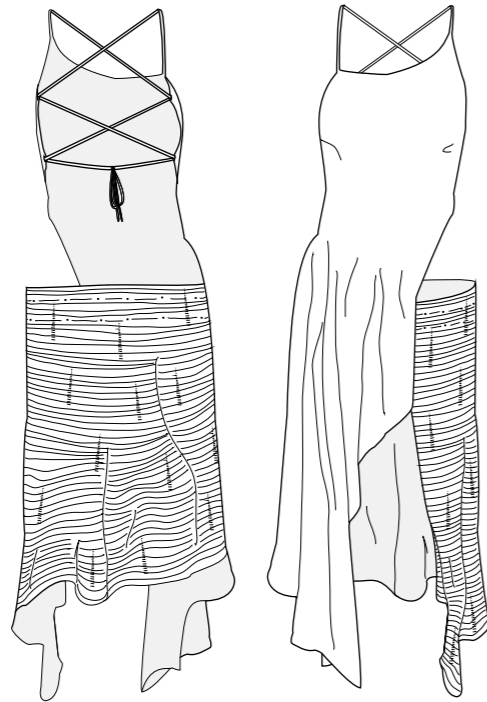
16.-17. neuletakit

18.-21. neulemekot

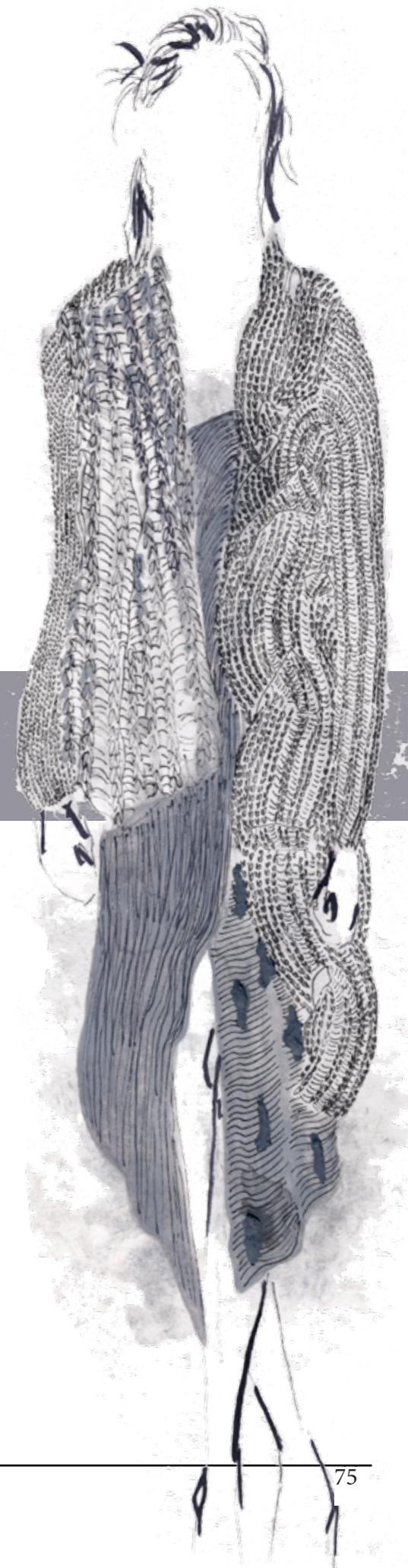
6.1. MALLISTOKARTTA

Harmaa *mohairneuletakki*. Epäsymmetrisesti laskostettu vasen etukappale, joka jatkuu niskan yli käsinneulottua joustinneuletta olevaksi, laskostuvaksi oikeaksi etukappaleeksi. Selän paljastava takakappale muodostaa laskoksen. Vasemman etukappaleen kolme raitaa jatkuu hihaan.

Harmaa *silkivillamekko*, jonka etukappale laskeutuu vesiputousmaisesti oikealle sivulle. Olkaimet risteävät kahdesti takana kiinnittäen etukappaleen ja solmitaan rusetille vyötärön taakse. Läpikuultava helmaosa neulottu horisontaalisesti, ja siinä on pitkittäisiä kohokuvioita. Helma on lyhempi edessä vasemmassa sivussa ja keskellä on halkio.

ASU 1.

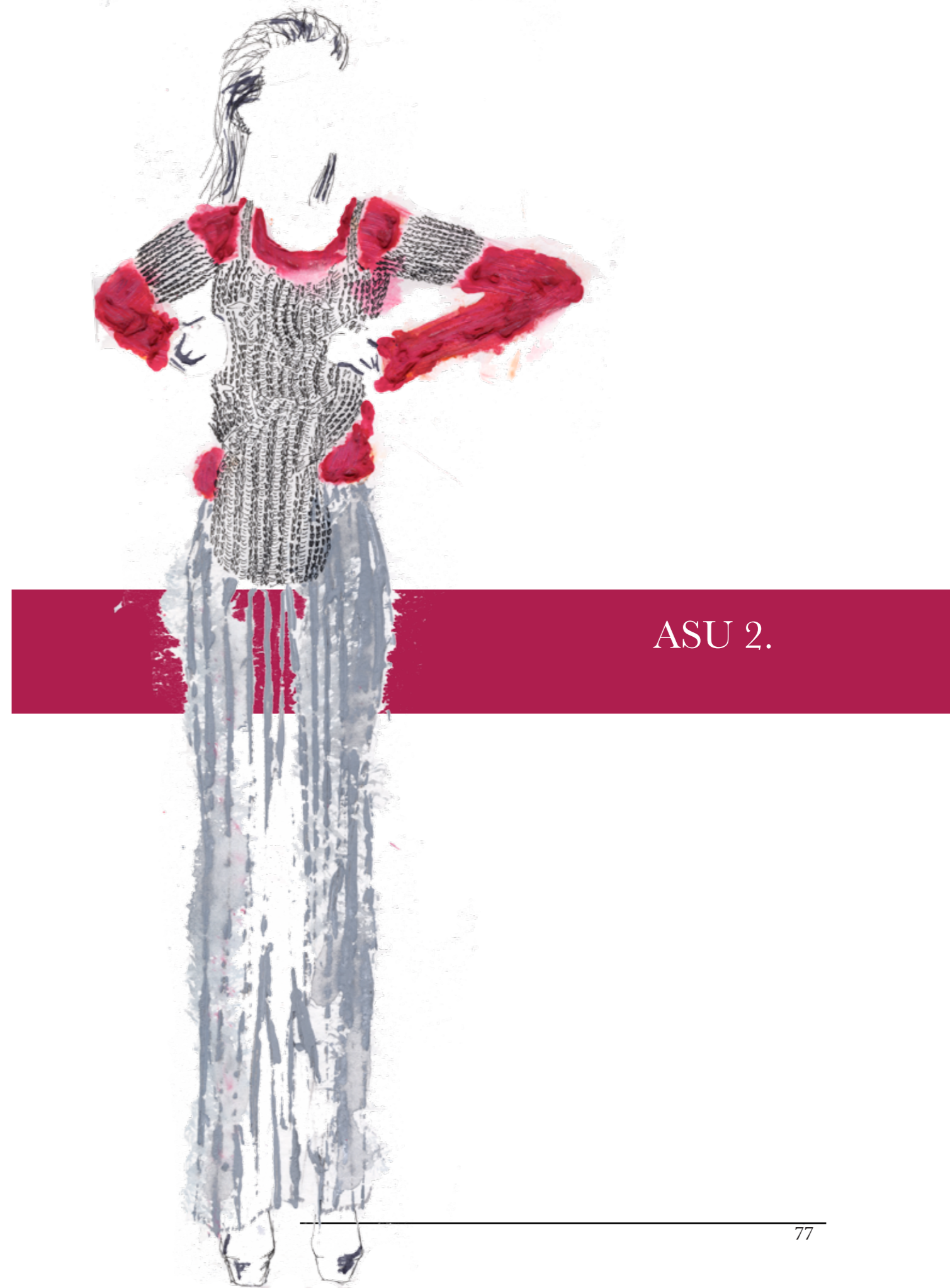

Harmaa avoselkäinen *mohairneuletoppi*, jonka vapaasti liehuva epäsymmetrinen etukappale on täynnä laskoksia ja lankajuoksuraitoja. Olkapäät paljastavat pienet hihat ja takana risteävät olkaimet pitävät topin yllä. Olkaimet solmitaan rusetille vyötärön taakse.

Kirsikanpunainen ohut *trikooaluspaita*. Pääntie huoliteltu muotokaitaleella, huolittelutikki koristeena kädentiellä ja olkasaumassa.

Harmaat joustinneuletta olevat ylipitkät *mohairhousut*, jossa halkio lahkeen sisäsaumassa ja lahkeensuu huoliteltu saumurilla. Takataskut ja kiinnitys vyötäröllä kiristysnauhalla.

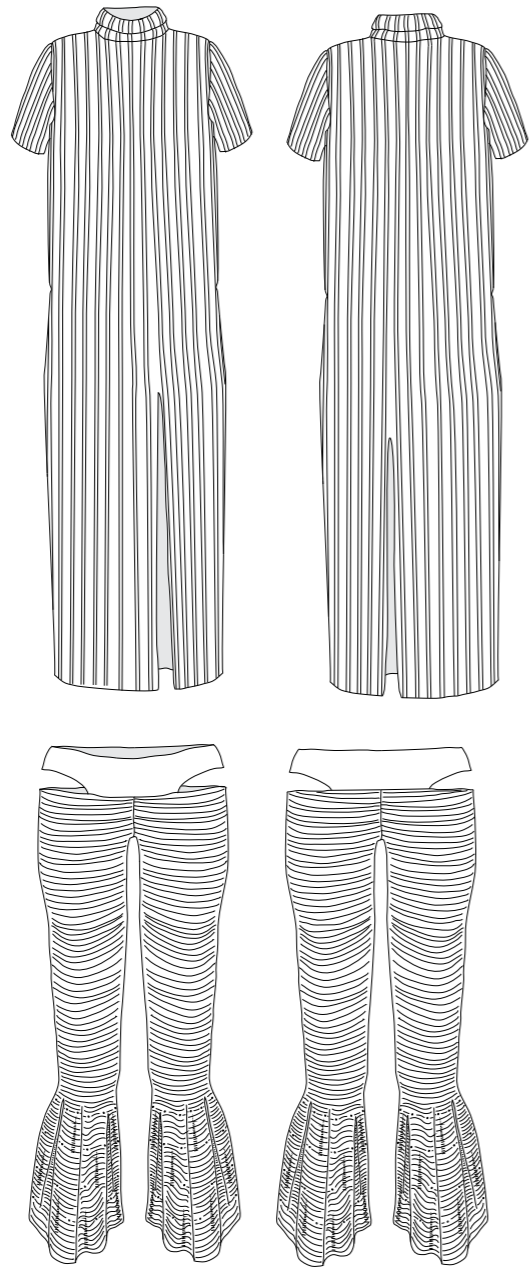
ASU 2.

Musta *silkkivillaneulemekko*. Kellotettu helma neulottu horisontaalisesti ja nostettu kummallekin kyljelle vesiputouslaskokseksi, joita koristaa kohoyksiryiskohdat. Helman pituus lyhempi takana kuin edessä.

Mekon yläosa neulottu helman keskiedusta paljastaen kyljet. Yksityiskohtana tiheyden vaihtuminen läpikuultavasta peittäväksi ylhäältä alaspäin.

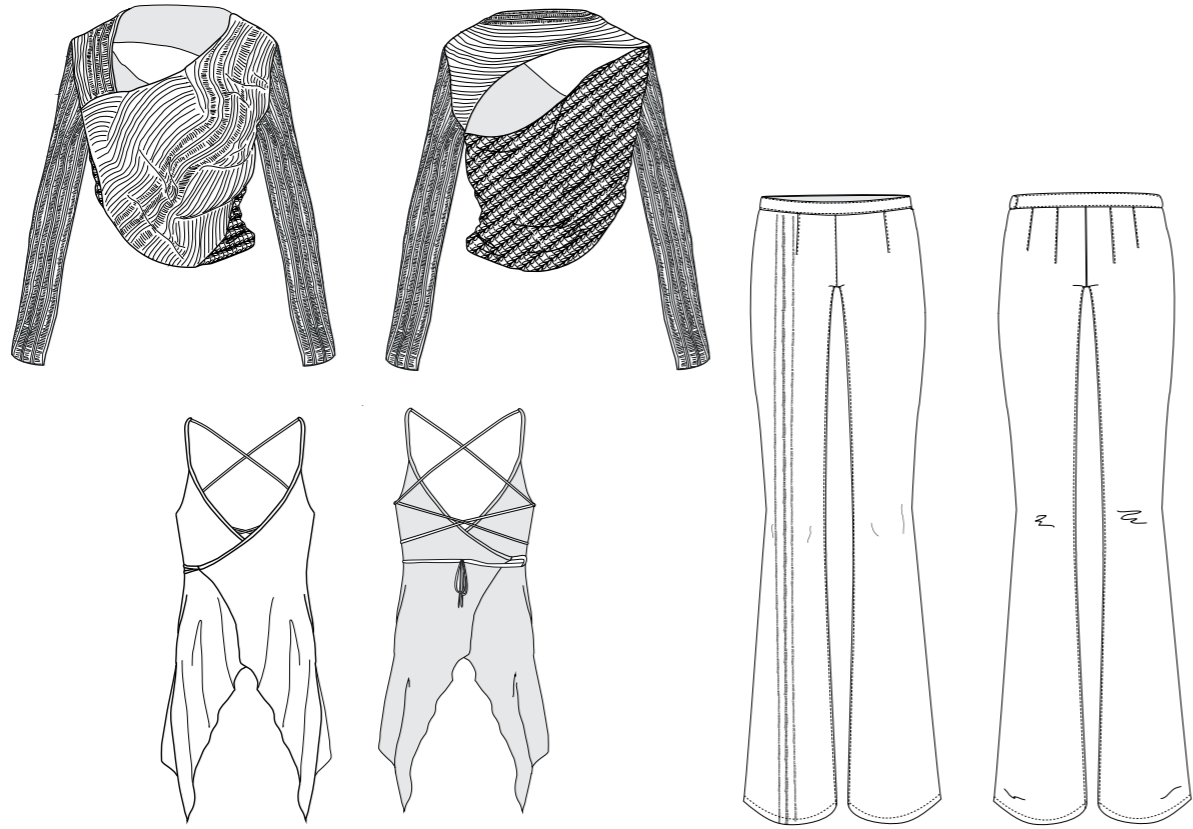

Vaalea fuksianpunainen *joustinneulepaita*, jossa halkio etukappaleen sivussa. Pitkät hihat ja pieni poolokaulus, helma ja pääntie huoliteltu saumurilla.

Mustat 3/4-pituiset horisontaalisesti neulotut *silkivillaneulehousut*. Kellottuvat lahkeensuut, joissa kohoyksityiskohtia. Erikseen neulottu vyötärökaitale paljastaa kyljet.

ASU 4.

75

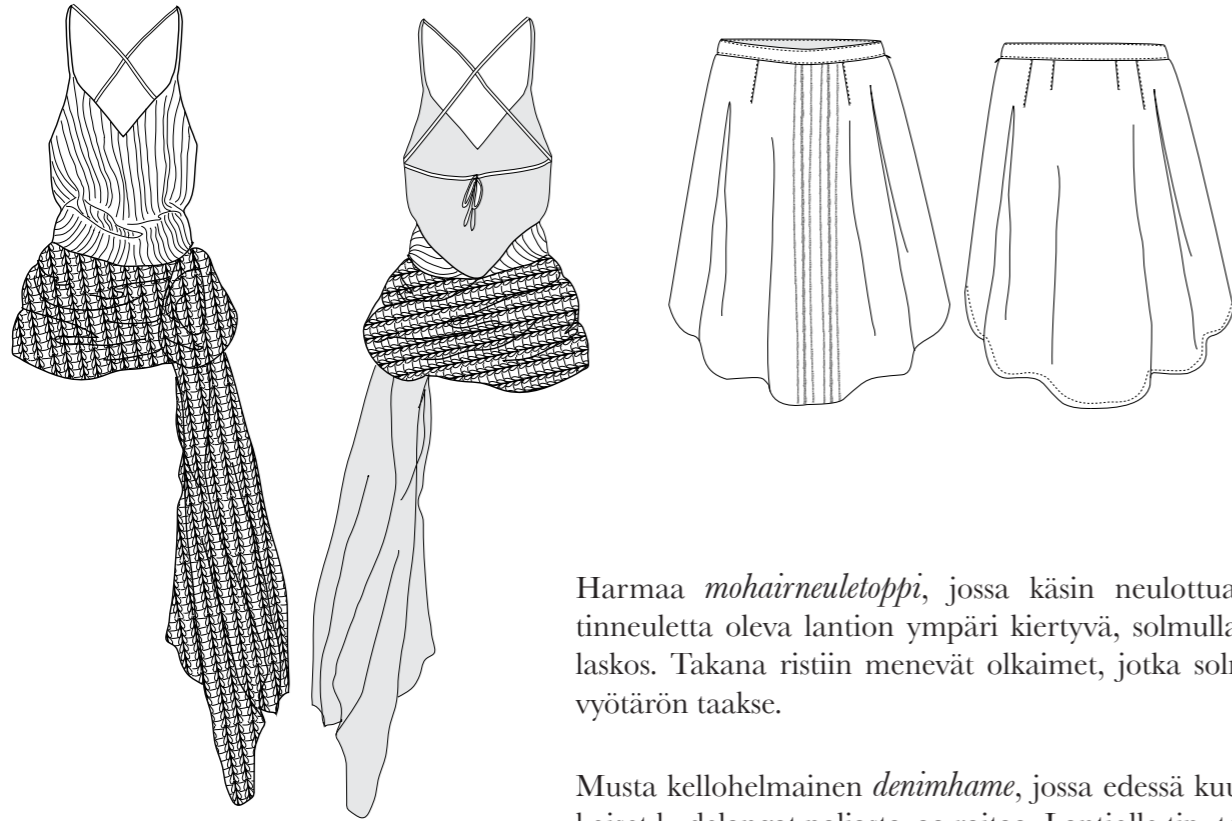
Musta *mohairneulepäitä*, jonka etu- ja niskakappale neulottu yhtenä kappaleena. Etukappaleessa kolme lankajuoksuraitaa ja epäsymmetrisiä laskoksia. Takakappaleen selän paljastava alaosa käsinneulottua joustinneuletta. ylipitkät kapeat hihat kokonaan langanjuoksuraitojen peitossa.

Musta *silkki villaneuletoppi*, joka koostuu kahdesta symmetrisestä, edessä risteävästä palasta. Kiinnitys olkaimilla, jotka risteävät kaksi kesrtaa selässä ja solmitaan rusetille vyötärön taakse. Yksityiskohtana neuleen tihentyminen läpikuultavasta peittäväksi alhaalta ylöspäin.

Mustat levenevälahkeiset *denimhousut*, jonka oikeassa lahkeessa edessä kolme valkoiset loimilangat paljastavaa raitaa. Lantiolle tiputettu vyötärökaitale, edessä ja takana muotolaskokset, sivussa piilovetoketju.

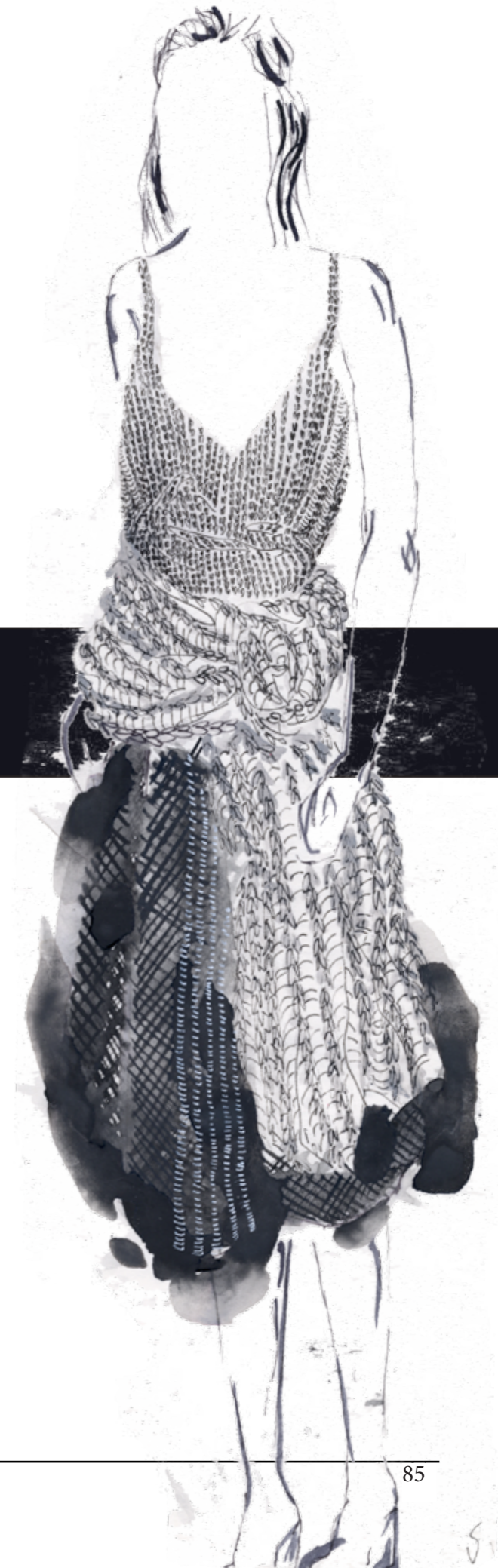
ASU 5.

Harmaa *mohairneuletoppi*, jossa käsin neulottua jousinneuletta oleva lantion ympäri kiertyvä, solmulla oleva laskos. Takana ristiin menevät olkaimet, jotka solmitaan vyötärön taakse.

Musta kellohelimainen *denimhame*, jossa edessä kuusi valkoiset kudelangat paljastavaa raitaa. Lantiolle tiputettu vyötärökaitale ja muotolaskokset edessä ja takana, sivussa piilovetoketju.

ASU 6.

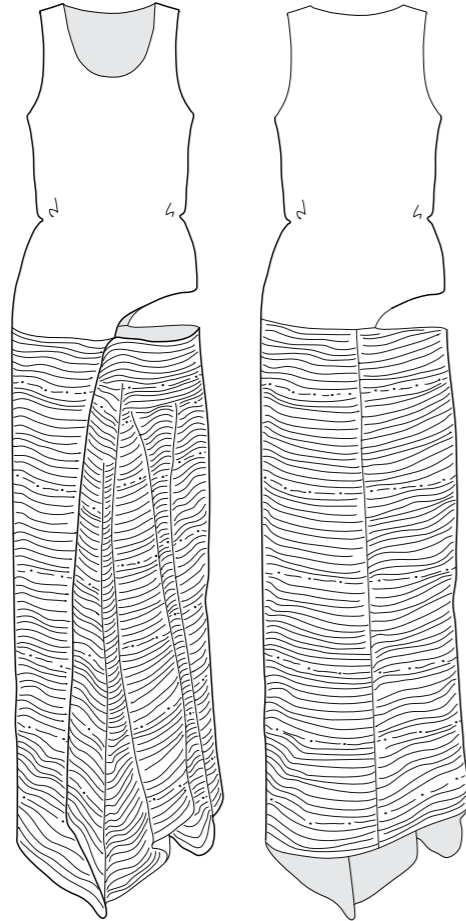
Harmaa *mohairneuletakki*, jonka molemmat etukappaleet täynnä epäsymmetrisiä laskoksia. Molemmissa etukappaleissa leveä lankajuoksuraita, joka jatkuu hihoissa. Runsaas, laskeutuva käsineulottua joustinneuletta oleva takakappale.

Kirsikanpunainen *trikootoppi*. Pääntie ja kädentiet huoliteltu kaitaleella.

Harmaa nilkkapituinen *joustinneulehame*, jonka etukappaleessa kaksi korkaa halkiota. Kiinnitys vyötärössä kiristysnauhalla, helma huoliteltu saumurilla.

ASU 7.

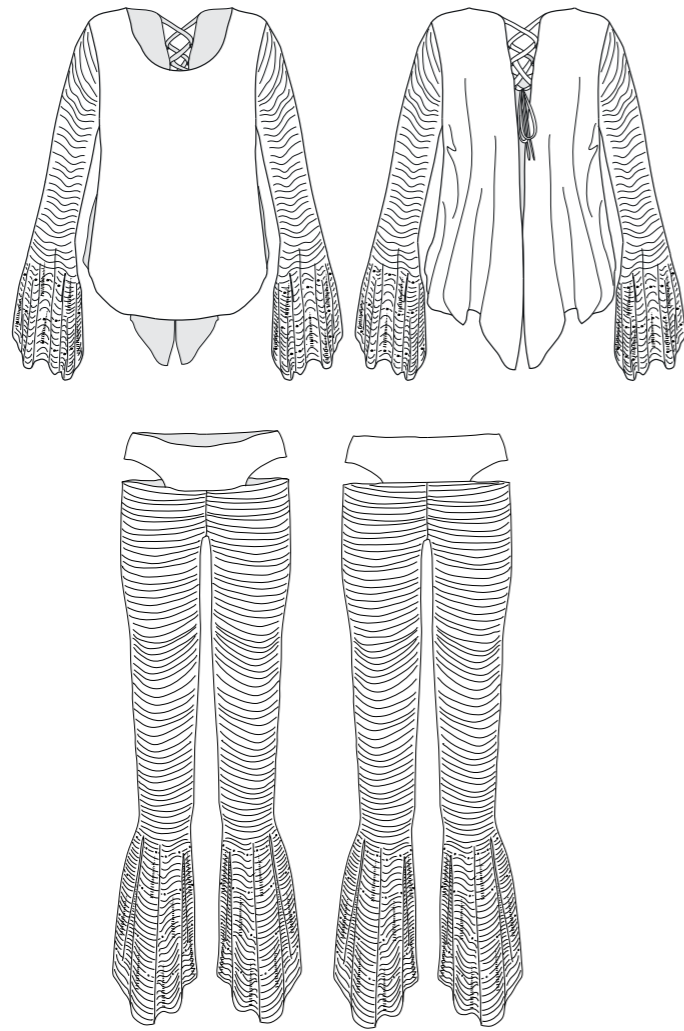

Musta hihaton *silkivillaneulemekko*. Vasemmalla kyljellä aukileikkaus ja vesiputousyksityiskohta läpikuultavassa helmassa, jota koristaa kohoyksityiskohdat. Yläosassa yksityiskohtana neuleen tiheyden vaihtelu läpikuultavasta peittäväksi alhaalta ylöspäin.

ASU 8.

Harmaa *silkivillaneulepaita*. Horisontaalisesti neulotut kellohelmaiset hihat, joissa kohoyksityiskohtia. Yhtenäinen etu- ja takakappale neulottu horisontaalisesti vesiputousmaisesti laskeutuvienntakakappaleiden reunasta toiseen.

Yksityiskohtana tiheyden vaihtuminen löyhästä neuleesta takakappaleen reunasta etukappaleen tiheään neulokseen. Takana kiinnitys yläselässä korsettimaaisella nauhoituksella, jolla voi säädellä selän avonaisuutta

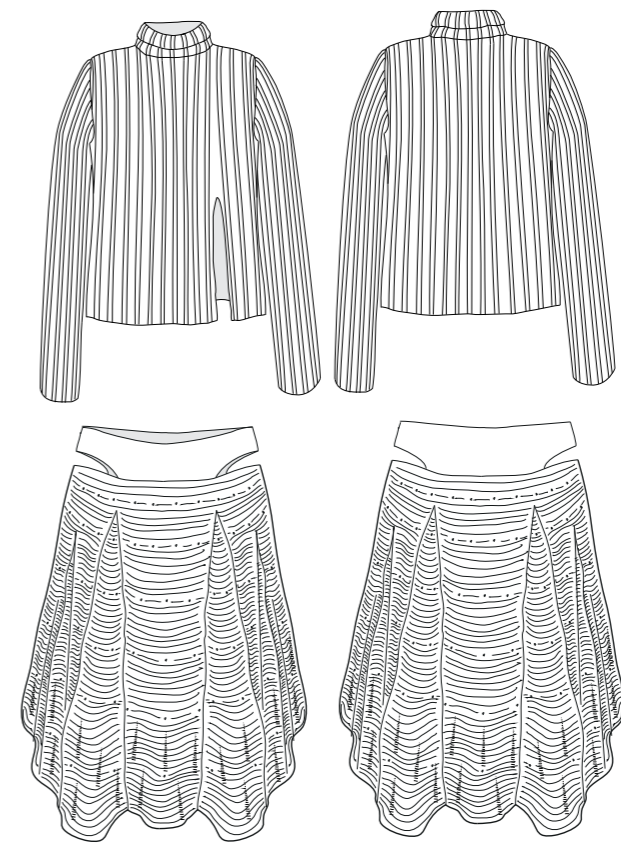
Harmaat horisontaalisesti neulotut *silkivillaneulehousut*. Kellottuvat lahkeensuut, joissa kohoyksityiskohtia. Erikseen neulottu vyötärökaitale paljastaa kyljet.

ASU 9.

ASU 10.

Vaalea fuksianpunainen *joustinneulepaita*, jossa halkio etukappaleen sivussa. Pitkät hihat ja pieni poolokaulus, helma ja pääntie huoliteltu saumurilla.

Musta kellohelmainen, horisontaalisesti neulottu *silkivillaneulehame*. Polvipituisen hameen helman alaosassa kohoyksityiskohtia. Eriksään neulottu vyötärökaitale paljastaa kyljet.

6.3. MATERIAALIT

56% Mohair
30% Polyamidi
14% Villa

käsinpesu max 30°C

koneneule tiheydel-
lä 10pt joka toisella
neulalla, sileä neulos

70% villa
30% silkki

käsinpesu max 30°C

koneneule tiheydellä
10pt, sileä neulos

56% Mohair
30% Polyamidi
14% Villa

käsinpesu max 30°C

koneneule tiheydellä
10pt, sileä neulos

70% villa
30% silkki

käsinpesu max 30°C

koneneule tiheydellä
2-10pt, sileä neulos

56% Mohair
30% Polyamidi
14% Villa

käsinpesu max 30°C

käsinneule puikoil-
la 5,5mm, 7mm ja
10mm

tod. näk 100% viskoosi

hienopesu 30°C

56% Mohair
30% Polyamidi
14% Villa

käsinpesu max 30°C

koneneule tiheydellä
10pt, joustinneulos

95% puuvilla
5% lycra

pesu 40°C

7. ARVIOINTI

Opinnäytetyöprosessi on ollut haastavin koskaan tekemäni projekti. Lähdin tekemään opinnäytetyötäni suoraan palattuani työharjoittelusta Lontoosta syyskuun lopulla 2012. Aloitin innolla ja vimmallalla, jonka toivoin kantavan itselleni läheisen aiheen parissa loppuun asti. Palasin samalla osa-aikatyöhöni vaatekauppaan, sekä valmistin kahta teknisesti haastavaa asukokonaisuutta NRJ Fashion Awards 2012-kilpailun finaaliin. Olin tehnyt tiukan aikataulun ja tavoitteenani oli pitää se, tuloksetta. Mallistoni toteuttaminen oli teknisesti haastavaa ja aikaa vievää. Kaavoitukseni poikkesi paljon neuleen peruskaavasta, joka teki neuloksen käyttäytymisestä arvaamatonta. Vaikka tein toteutettavaista asuista prototyypit säästääkseni materiaaleja ja työtunteja jouduin tekemään useamman tuotteen kahteen tai kolmeen kertaan päästäkseni haluttuun lopputulokseen. Jätin kangastuotteiden toteutuksen tietoisesti loppuvaiheeseen. Olisin halunnut jatkaa neuloskokeilujen tekemistä pidempään, jolloin olisin pystynyt luomaan monipuolisimpia pintarakenteita. Tämä olisi vaatinut työskentelyprosessini kohdalla erilaista aikataulutusta, jossa olisin luonnostellut intensiivisesti alkuvaiheen ja suunnitellut tuotteita enemmän neulekokeilujen kautta. Kaikista asukokonaisuuksistani olen tyytyväisin mohairvillatakin ja silkivillamekon yhdistelmään. Asu on mielestäni äärimmäisen kaunis, sensuelli ja yllättävä, sekä peittäen että paljastaen samaan aikaan.

Opinnäytetyötä tekemäni vuoden aikana olen käynyt lähimpänä loppuun palamista kuin koskaan, useita kertoja. Olen löytänyt itsestäni heikkouksia, joita en tiennyt olevan, kuten väsymys ja epätäydellisyys. Voitin kilpailuja, irtisanouduin työstäni, hain ja pääsin maisterintutkintoon ja tein seitsemänpäiväistä työviikkoa pitäen vapaapäiviä ystäväni käskystä. Usko omaan tekemiseen on horjunut varsinkin loppuvaiheessa, sillä intensiivinen työtapani toimii parhaiten lyhemmissä projekteissa. Tunnen onnistuneeni tavoittamaan tuotteissani hengen ja muotokielen, joka kuvaa työtäni inspiroinutta musiikkia. En silti pidä opinnäytetyötäni mestariteoksena. Olisin pystynyt parempaan.

Missään vaiheessa prosessiani usko neuleeseen omana erikoistumisena ei kuitenkaan ole horjunut. Olisin voinut jatkaa uusien neuletekniikoiden kehittelyä opinnäytetyöhöni loputtomasti. Toivon jatkavani lähes saumattomasti valmistettujen neuleiden idean kehittämistä pidemmälle ja luoda uusia tapoja tuoda muotoa, laskoksia ja kolmiulotteisuutta muotoon neulottuihin kappaleisiin. Susan B. Kaiserin uraauurtava tutkimus vaatepuun sosiaalipsykologisesta ulottuvuudesta vei minut mukana ja herätti kiinnostukseni jatkaa tutkimusta aiheen parissa. Olen kiinnostunut myös tutkimustyöstä osana luomistyötäni enkä sulje pois vaihtoehtoa jatkavani opintojani maisteritason jälkeenkin. Tunnen ideoiden ja konseptien vaatepuun ja ulkonäön takana nousseen pelkän visuaalisen luomistyön rinnalle ja villinä haaveeni on tulevaisuudessa yhdistää tekemisessäni vaatesuunnittelu, tutkimus ja taide.

Tulen jatkamaan opintojani elokuussa 2013 maisteritasolle Parsons New School for Designissa New Yorkissa MFA Fashion Design and Society-tutkinnossa. Tulevaisuus näyttää kirkkaalta kun löydän tasapainon työnteon ja vapaa-ajan välille. Aion aloittaa meditaation.

TAKANA: KUVAKAAPPAUS MALLISTON PARIKSI TEHDYSTÄ MOUTOVIDEOSTA, KUVAUS JA OHJAUS AAVA ANTTINEN

8. LÄHTEET

Kirjalliset lähteet:

Davis, Fred (1994), Fashion, Culture, and Identity, University of Chicago Press
Huq, Rupa (2006), Beyond Subculture: Pop, Youth and Identity in a Post colonial world, London: Routledge
Kaiser, Susan (1990) The Social Psychology of Clothing: Symbolic Appearances in Context, New York: Macmillan
Kawamura, Yuniya (2011) Doing Research in Fashion and Dress , New York: Berg Publishers
Muggelton, David (2000), Inside Subculture, The Postmodern Meaning of Style, Oxford: Berg
Natter, Maria (1985), Stickboken: sticktekniker : över 300 stickmönster : stickkola för höger- och vänsterhänta, Västerås : ICA bokförlag
Nuutinen, Ana (2004) Edelläkävijät. Hiljainen, implisiittinen ja eksplisiittinen tieto muodin ennustamisessa. Taideteollinen korkeakoulu: Väitöskirja
Sissons, Juliana (2010), Basics Fashion Design: Knitwear, Lausanne: Ava Publishing
Sharp, Sheila (1987), Textured Patterns for Machine Knitting, London: B T Batsford
Uotila, Minna (1994), Pukeutumisen kuva. Fenomenologisesti eksistentistinen lähestyminen pukeutumiskuvien tekemiseen ja tulkintaan. Helsingin yliopisto: Käsitieteiden väitöskirja
Uusitalo-Kasvio, Aulikki, toim: neuleyrityksen tuotanto, 1999, Helsinki: Käsi- ja taideteollisuusliitto

Kirjalliset lähteet, Internet:

<http://www.allmusic.com/album/tender-new-signs-mw0002411259>, haettu 23.2.2013
<http://www.aquariumdrunkard.com/2012/11/20/tamaryn-tender-new-signs/>, haettu 23.2.2013
<http://www.allmusic.com/album/tender-new-signs-mw0002411259>, haettu 23.2.2013
<http://www.buzzinemusic.com/interviews/music-interview-tamaryn-the-waves-02042011>, haettu 16.10.2012

<http://capturedtracks.com/shoegaze-archives/>, haettu 16.10.2012
<http://consequenceofsound.net/2012/10/album-review-tamaryn-tender-new-signs/>, haettu 23.2.2013
<http://www.dazeddigital.com/music/article/3472/1/tamaryn-leads-you-astray>, haettu 16.10.2012
<http://www.facebook.com/pages/Tamaryn/21877892594?ref=ts&fref=ts>, haettu 16.10.2012
<http://www.independent.co.uk/life-style/fashion/features/pre-collections-ahead-of-the-curve-6261721.html>, haettu 19.4.2013
<http://pitchfork.com/reviews/albums/17177-tender-new-signs/>, haettu 23.2.2013
<http://tamarynmusic.com/>, haettu 16.10.2012
<http://www.tinymixtapes.com/music-review/tamaryn-tender-new-signs>, haettu 23.2.2013
<http://thecuttingclass.com/post/3563227104/knitwear-jil-sander>, haettu 16.10.2012
<http://www.thelineofbestfit.com/reviews/albums/tamaryn-tender-new-signs-111322>, haettu 23.2.2013
<http://en.wikipedia.org/wiki/Shoegazing>, haettu 16.10.2012

Kuvalähteet, Internet:

<http://american-idolatry.tumblr.com>
<http://cotonblanc.tumblr.com/>
<http://areaofinterest.com/>
<http://petrole.tumblr.com/>
<http://tamarynmusic.com/artwork-1>
<http://tamarynmusic.com/videos-1>
<http://untilasinglesolitonsurvives.tumblr.com>

KIITOKSET

*Aava Anttinen
Anna Niskanen
Merja Rapeli
Pekka Rapeli
Anneli Rintanen
Jenni Tuovinen
Laura Väisänen*

*Minna Cheung
Kia Koski
Janne Renval
Marjut Yli-Mäyry*

*Annika, Heta, Katja, Mariisa, Maya,
Päivi, Ronja Tia*